HLAS NÁRODA

"Vy representujete ve svobodném světě vlast. Vlast potřebuje lásku a pomoc. Buďte svorni! Jen svorným Bůh požehnává."
JOSEF KARDINÁL BERAN
arcibiskup pražský.

(VOICE OF THE NATION)

TEL.: (312) 762-2044

Udržení českého vědomí, řeči a novin v Americe žádá osobní oběti a nadšené spolupráce každého z nás.

Second Class Postage Paid at Chicago Ill.

Return Postage guaranteed, Chicago, Ill. 60623 | Roč. (Vol.) II. — Číslo 30. | Sobota (Saturday) 23. července (July) 1977 | Cena 25 centů

Starobylý pražský Karlův most měl letos 620. narozeniny. V sobotu 9. července uplynulo už 6 století a 20 let od položení jeho základního kamene. Původně se jmenoval Kamenný nebo Pražský, a teprve od r. 1870 má svůj dnešní název na paměť Otce vlasti, který jej 9. července L.P. 1357 založil. — Původně spojoval oba vltavské břehy dřevěný most — (který se připomíná už v r. 1118 při veliké povodni) — a pak do r. 1342 První pražský most Juditin — (podle jména druhé manželky krále Vladislava I., která jej dala svým nákladem postavit v letech 1169—71). — Stavbu Karlova mostu řídil vynikající stavitel Petr Parléř. Stavba mostu však byla často přerušena a tak byla dokončena teprve po 145 letech(!) — 22. června r. 1503.

Karlův most je 520 metrů dlouhý, 10 metrů široký a je postaven z pískovcových kvádrů. Spočívá na 17 pilířích a 16 obloucích, na obou stranách je zakončen pevnostními věžemi a zdobí jej 30 soch a sousoší, vytvořených v letech 1683 až 1714. — Od. r. 1966 se opět opravuje a restaurovala se i jeho sochařská výzdoba. Tento jeho fotografický záběr s panoramatem Hradčan patří k nejtypičtějším "Pozdravům z Prahy".

V Belgii zemřel krajanský misionář Otec Josef Poklop

duchovní správce pro naše krajany v Belgii, Holandsku a Lucemburku. 1. června odpoledne sám odjel do lovaňské university nemocnice, aby se léčil na vleklý ledvinový neduh, který zhoršily srdeční potíže. Na druhý den ráno kolem sedmé hodiny vydechl naposled. Byl pohřben 6. června na hlavním bruselském hřbitově po koncelebrované mši svaté v kapli sv. Michala, při níž působil po 24 let; mši svatou sloužil mons. Škarvada z Říma, pověřenec Svaté stolice pro naši krajanskou duchovní správu, Mons. Dejardin, který se jménem biskupů stará o duchovní správu mezi cizinci v Belgii, mons. Karel Fořt z Mnichova, premonstrát P. Bruno Svoboda, slovenský misionář P. Strečanský a další kněží, Belgičané i cizí. Třebas byl všední den, přišlo na pohřeb překvapivě mnoho krajanů, takže bohoslužby, projev i pohřeb byly česky.

Otec Poklop pochází z Ovčár u Kolína, koncem července by se dožil 58 let. Byl vysvěcen na kněze v Praze r. 1946. Po Únoru 1948 musel volit cestu do exilu a po krátkém působení v Německu se usadil v Bruselu, kde se ujal duchovní správy mezi našimi krajany.

»Ztratili jsme v něm kněze-přítele. Kněze, který nečekal za branou kostela, ale přicházel za námi domů, pomáhal ve stycích s úřady, tlumočil. Za onou drsnou slupkou, kterou ukazoval, skrývala se čistá duše, hluboká víra a srdce naplněné láskou. Prožíval s námi naše starosti i radosti a hlásal svým životem živé evangelium. Při loučení říkával: ‚Tak už jdu, musím se ještě podívat co dělá ... a následovala řada jmen našich společných známých. Myslím si, že si v hodince své smrti říkal také tak docela prostě: ‚Tak s Pánem Bohem, musím jít navštívit Pána Boha.' Modlíme se, abychom se po smrti znovu shledali v životě věčném.«

Češi v Belgii

ANTONÍN KRATOCHVÍL:

NEDOŽITÉ SEDMDESÁTINY DR. PROF. JANA PATOČKY

»Filosofem hodným toho jména je ten, kdo dokázal svou spekulativní filosofickou teorii spojit s denní životní praxí«, napsal v třicátých letech Jacques Maritain a vyslovil tím pravdu, kterou hlásali již myslitelé starověku. Synthesa filosofického myšlení i životní praxe je i náplní odkazu českého filosofa profesora Jana Patočky, který by se 1. června 1977 dožil sedmdesátin. Byl rodákem turnovským, vysokoškolská studia absolvoval na Karlově universitě v Praze a na Sorbonně v Paříži, poté působil více jako 10 let jako středoškolský profesor v Praze. V roce 1937 se habilitoval jako soukromý docent na filosofické fakultě University Karlovy spisem: *Přirozený svět jako filosofický problém*. Po válce působil profesor Patočka na filosofických fakultách v Praze a v Brně a stal se v roce 1946 členem Královské české společnosti nauk. Před únorem přednášel na Karlově universitě Platona a v semináři rozebíral moderní filosofické texty. Po puči v únoru 1948 byl Patočka s řadou svých přátel, prof. Růženou Vackovou, Václavem Černým a Zdeňkem Kalistou, vyloučen z filosofické fakulty a působil na podřadných místech v knihovnách a v pedagogickém ústavu. V roce 1958 dostal místo ve Filosofickém ústavě Československé akademie věd a v roce 1968 se opět vrátil na filosofickou fakultu staroslavného učení Karlova, odkud byl ovšem znovu brzy vypuzen. V roce 1972 byl prof. Patočkovi udělen čestný doktorát Vysokého učení technického v Cáchách ve NSR.

Závěr života této výrazné postavy moderní české filosofie byl prodchnut tvůrčí aktivitou v boji za lidská práva a demokracii. Jako mluvčí Charty 77 zemřel Jan Patočka 13. března 1977 po vyčerpávajících jedenáctihodinových výsleších politickou policií v Praze. Jeho smrt nebyla nadarmo — bojovníci za návrat demokracie a respektování základních lidských práv si uvědomili, že Jan Patočka — odešel do Pantheonu těch, kteří ač zemřeli žijí stále mezi námi.

Filosofickou cestu Jana Patočky charakterizovala už jeho disertační práce: *Přirozený svět jako filosofický problém*, která knižně vyšla již v roce 1936; analyzoval v ní problém smyslu a poslání filosofie a její vztah k vědě, kultuře i životu člověka. Výsledkem jeho filosofické spekulace byla synthesa jednotného obrazu světa a lidského bytí. Těžištěm jeho filosofie se stává fenomenologie Edmunda Husserla, jednoho z nejvýznamnějších filosofů 20. století. Z českých filosofů výrazně na Jana Patočku zapůsobil Emanuel Rádl.

Terčem marxistické kritiky, především před jeho smrtí, byla výrazná Patočkova orientace na historii filosofie a na mravní odkazy představitelů duchovní historie lidstva. Zde je nutno uvést alespoň jeho dílo: *Aristoteles, jeho předchůdci a dědicové*, dále jeho studie kantovské a hegelovské a jeho vynikající práce o Janu Amosu Komenském. Z jeho drobnějších studií z oblasti dějin filosofie chtěl bych jmenovat: *Česká vzdělanost v Evropě, Filosofie českých dějin, Jungman a Bolzano* a *Umění a čas*, které v poslední době vyšly většinou německy v Kostnici v edici Postylla Bohemica. V této edici vyšla nedávno také prakticky poslední kniha Jana Patočky; je to

(Pokračování na str. 9)

Nejstarší zachovalý kamenný most v naší vlasti není ovšem Karlův most v Praze, ale tento menší v staroslavném městě Písku. Písek, založený před r. 1254, býval královským městem, v jeho historickém jádru se dodnes zachoval větší počet středověkých historických památek. V místních kronikách je zaznamenáno, že Kamenný most v Písku přes řeku Otavu byl postaven v druhé polovině 13. stol.

ENGLISH SECTION INSIDE

Sloupek informací

Z PRAHY O "AMNESTII", KTERÁ AMNESTIÍ NENÍ, O ALBÁNII A K JEDNÉ KONFERENCI V AFRICE

Pod nadpisem "Návrat do vlasti je možný kdykoli" přineslo pražské RUDÉ PRÁVO dne 1. července podrobnosti ke zprávě, která se začátkem tohoto měsíce objevila v některých amerických novinách s titulky o "amnestii" (H.N. 9 července). Ve skutečnosti jde o "směrnice o úpravě právních vztahů ČSSR k čs. občanům, kteří se zdržují v cizině bez souhlasu čs. úřadů", schválené federální vládou v Praze koncem června.

Hned úvodem se zdůrazňuje okolnost, pro mnohé exulanty velmi důležitá; "právní vztahy k republice" si mohou uspořádat totiž jen ti "občané, kteří se po dobu svého pobytu **"nenechali zneužít"** k akcím, poškozujícím zájmy ČSSR". — Výklad, co je československými "zájmy" i toho, co jim je "škodlivé" — zůstává samozřejmě v rukou čs. orgánů, vybavených různými "černými listinami" nehodných osob, spolků a organizací.

K rozhodnutí vydat zmíněné Směrnice vedla prý čs. vládu "skutečnost, že většina občanů, kteří se zdržují v cizině bez souhlasu čs. úřadů, projevuje trvalý zájem o kontakty se svou vlastí. Rovněž většina jejich příbuzných, žijících v ČSSR, usiluje o to, aby jejich děti, sestry a bratří se mohli vrátit domů, nebo aby jim bylo umožněno vzájemné setkávání". A jde zároveň o důkaz podle RUDÉHO PRÁVA — jak "vážně se přistupuje k realizaci závěrů helsinské konference".

□

JAK SI UPRAVIT VZTAH K ČSSR"

Podle nových směrnic mohou "o povolení dodatečného vystěhování nebo o propuštění ze státního svazku ČSSR" požádat jen ti, kdo se zdržují v cizině **déle než pět let.** Žádost má být podána prostřednictvím příslušného čs. zastupitelského úřadu. — Kolik to bude žadatele stát, o tom se v článku nepíše. Podle několika známých případů může jít až o tisícové částky v dolarech, nebot' se neplatí jen nějaké ty kolky, ale musejí se například nahradit státní výdaje na studie žadatele apod.

Dále se ve "Směrnicích" praví, že "o **umožnění návratu domů** mohou občané, kteří se zdržují v cizině bez souhlasu čs. úřadů požádat **kdykoli".** Tato věta zřejmě vyvolala dohady o amnestii — neprávem, nebot' se nemluví o "prominutí trestu" (ten nejmenší by byl za "trestný čin opuštění republiky", pozn. J.N.), či o "udělení milosti", jak je pojem "amnestie" definován. Případní navrátilci musí počítat tedy s nejvyšší pravděpodobností s nějakým druhem potrestání.

Lidem zvláště nehodným, totiž těm, "kteří se nechali zneužít k nepřátelským projevům v televizi, rozhlasu, tisku nebo jiným způsobem a tak poškozují ČSSR", bude podle zmíněných vládních Směrnic čs. občanství "odňato". —

A konečně se ve "Směrnicích" praví, že "vláda ČSSR současně stanovila, že do doby, než si občané, zdržující se v cizině bez souhlasu čs. úřadů, upraví svůj vztah k československému státu, mohou být cesty za nimi povolovány pouze jejich rodičům, kteří žijí v ČSSR a jsou v důchodovém věku", to jest přes 55 roků u žen a přes 60 u mužů. —

Budiž závěrem připomenuto, že některé odstavce "Směrnic" by se nás v Americe — pokud jsme již občany — neměly týkat, nebot' podle předválečné dohody mezi USA a Československou republikou, nabytím amerického občanství se automaticky ztrácí občanství československé. Je však velmi pravděpodobné, že dnešní čs. orgány na to budou brát ohled jen když se jim zlíbí. Týká se to zvláště odstavce o povolování návštěv.

□

KOMUNISTICKÁ ALBÁNIE "DĚLÁ" ZASE DĚJINY

Říkám "zase", nebot' do dějin vstoupila již jednou, když na samém začátku šedesátých let vůdce vládnoucí komunistické strany (od r. 1945) Enver Hodža "zatratil" Moskvu a vůbec "sovětský imperialismus", a stal se jediným evropským spojencem Číny a Mao Ce-tunga zvláště. Z malé Albánie (11,100 čtverečních mil, dva a půl milionu obyvatel), znepřátelené tehdy také s oběma sousedy, jak Titovou Jugoslávií, tak s královským Řeckem — se stala námořní a ideologická základna Pekingu. Podle odhadů znalců Balkánu to stálo Čínu mezi $100 až $400 milionů ročně.

Podobně jako čínský vzor, Albánie se téměř neprodyšně uzavřela vůči ostatnímu světu. Až roku 1974 pronikly ven zprávy o velké "čistce" v řadách vládnoucích komunistů, které byly pak v listopadu loňského roku ověřeny na 7. sjezdu KS Albánie. Její nejprominentnější obětí byl bývalý ministr obrany a člen nejužšího stranického vedení generál Balluku.

Sněmování komunistů v Tiraně se zúčastnili zástupci 32 prý spřátelených stran a tak se dostaly do světa některé další informace o Albánii. Návštěvníci například zaregistrovali, že hlavní řečníci se ani slovem nezmínili o novém pánovi Číny Huovi, ani o pádu "skupiny čtyř" kolem vdovy po Maovi; jeden z nich, Jao Wenyuan byl posledním významným čínským činitelem, který navštívil Albánii. A dověděli jsme se také, že Enver Hodža, ročník 1908, je již delší dobu vážně nemocen. Albánské velvyslanectví v Bělehradě sice později zprávu dementovalo, ale zdá se, že na ní něco je . . .

Zdravý člověk by asi sotva přišel na nápad žádat pro Albánii od Německé spolkové republiky náhradu válečných škod ve výši $4.5 bilionu! Stalo se to v květnu. Upomeňme se, že vojáci Hitlerova "Reichu" byli v letech 1939—1945 v celé řadě evropských zemí a také například v severní Africe; Albánii však přenechali Musolinimu. Choroba soudruha Hodži se zdá být mentálního rázu. Tento dohad potvrzují zprávy ze začátku července (viz následující odstavec).

Ústřední tiskový orgán KS Albánie "ZERI I POPULLIT" otiskl dlouhý úvodník, ve kterém zopakoval nejen útoky na "divoký, agresivní imperialismus" Sovětského svazu a na "nebezpečný americký imperialismus", — ale pustil se také do takzvané "teorie tří světů", která je prý "očividným odklonem od marxismu-leninismu" a představuje "typicky oportunistické názory". — Tu je třeba dodat, že onu "teorii tří světů" vyvinuli před časem ideologové Pekingu a jeho noví vůdcové patří k jejím stoupencům. Jde o docela jiné rozdělení na "tři světy", než jak jsme je dosud znali v pojmech západní demokracie, komunistické státy kolem Moskvy a rozvojové země. Pro Čínu jsou "prvním světem" USA a SSSR, "druhým" pak země západní i východní Evropy, Kanada, Japonsko, Austrálie a Nový Zéland. "Hlavní silou" boje proti "imperialistickému prvnímu světu" jsou státy Latinské Ameriky, Afriky a Asie, které by podle čínské teorie měly ve spojení s "druhým světem" porazit první . . . Hezké vyhlídky, že?

A ted' do toho zasáhla komunistická Albánie co by nový ideolog světového pořádku. A pro Peking například snad "čtvrtý svět"?

□

AFRIKA JEDNOTNÁ JEN V TOUZE PO PŘEPYCHU

"Organizace africké jednoty" byla založena před 14 roky a její letošní červencové konference se zúčastnili představitelé 48 členských států; — prezident Beninské lidové republiky Kérékou se nedostavil, protože má nějaké rozmíšky právě s hlavou hostitelského státu Gabun, Albert-Bernardem Bongo, "Osvícenským vůdcem" země.

Zasedání začalo stížnostmi Čadu na Libyi, která se zmocnila několika desítek tisíc čtverečních mil jejího území. Pokračovalo výpady zástupce Etiopie proti Somálsku, atd. Poměrné jednoty bylo prý dosaženo jen v otázce budoucího režimu v Rhodésii. Zástupci umírněných žádali, aby si černé obyvatelstvo zvolilo formu budoucího režimu, prosadila se však politika "Vlastenecké fronty" Zimbabwe (budoucí název Rhodésie), která žádá předání moci černým a pak teprve slibuje volby. K tomuto vývoji v jednání o Rhodésii přispěl prý prezident Zambie Kenneth Kaunda, dosud spíše umírněný, který prohlásil, že "nová Zimbabwe se může zrodit jen se sudu prachu". A tak jsou tu jisté vyhlídky na novou africkou "demokracii" . . .

Jednání "Organizace africké jednoty" v Libreville, hlavním městě Gabunu, mělo ještě jinou, pro hosty příjemnější stránku. Prezident Bongo investoval $800 milionů do stavby konferenční budovy, která je vybavena společenskými sály a například i divadlem, do postavení prezidentského paláce (stavěli Jugoslávci za $35 milionů), do vil pro hosty, do šestiproudové silnice od letiště do města, a do nákupu Mercedesů, Cadillaců a Rolls-Royce pro každého návštěvníka.

Nějakou "maličkost" stála pak konference sama. Číšníci byli například importováni z francouzského Bordeaux a od pařížského "Maxima", a když se na letišti zkazilo čekáním na odvoz maso z africké Keně, bylo narychlo dovezeno hovězí a skopové — z nepřátelské běloširské Rhodésie! Pánům však přesto zřejmě chutnalo . . .

A tak se nám Afrika zase jednou představila! Nedá se říci, že by v příznivém světle. Z řady jiných mezinárodních konferencí známe její představitele jako věčné žadatele o pomocné akce všeho druhu, kteří si dělají nároky na milionové podpory v tom a onom. A má-li některá z afrických zemí jisté prostředky — Gabun má dík přírodnímu bohatství nejvyšší životní standard afrického kontinentu — pak s ním hospodaří výše naznačeným způsobem. Námět k zamyšlení.

J. Netík

HLAS NÁRODA

(VOICE OF THE NATION)

Týdeník, věnovaný zájmům amerických Čechů, čs. exilu a potřebám našich drahých doma

BOHU, CÍRKVI, NÁRODU

VYDÁVÁ:

"VELEHRAD", českoamerické kulturní středisko,
CZECH-AMERICAN HERITAGE CENTER, INC.
2657-59 S. LAWNDALE AVE., Chicago, Ill. 60623

Telefon: 762-2044

ŘÍDÍ: Dp. VOJTĚCH VÍT, O.S.B.
s redakčním kruhem

ROČNÍ PŘEDPLATNÉ: v USA $15.00

Redakce si vyhrazuje právo zaslané články a dopisy zkrátit aniž by tím byl změněn jejich původní obsah. Pokud jsou články podepsané autorem, nemusí se redakce s jejich obsahem ztotožňovat. — Zaslané rukopisy se nevracejí.

Second Class Postage Paid at Chicago, Illinois

July 23, 1977 — Vol. II, No. 30.

PAUL'S BODY SHOP

5234 West Cermak Road
Cicero, Illinois 60650
Volejte 656-4477
Ptejte se na
p. PAVLA SVAČINU

COLUMBIA FEDERAL SAVINGS

9101-09 West Cermak Road ● North Riverside, Ill. 60546
A DIVISION OF
LINCOLN FEDERAL SAVINGS & LOAN ASSOCIATION OF BERWYN
Vklady pojištěny do $40,000.00 F.S.L.I.C.
Předměstský telefon 447-7500 Mildred R. Janda, president

PŘI KOUPI A PRODEJI MAJETKU
VÁM NEJLÉPE POMŮŽE A PORADÍ
MARUŠKA ŠMELHAUSOVÁ
u FIRMY PAV-HANSON REALTY, INC
6608 WEST CERMAK ROAD, BERWYN
SPOLEHLIVÁ SLUŽBA A
MNOHOLETÁ ZKUŠENOST
TÉŽ služby PŘEKLADATELSKÉ
u soudu, doklady, formuláře
(zejména Americké občanství)
VOLEJTE: 795-7100

PROF. FELIX MIKULA:

ŠEDESÁTKA "SVAZU ČESKÝCH KATOLÍKŮ"

Neděle 17. července v Clevelandě

Přátelé! Proč asi jsme v této chvíli shromážděni před oltářem Nebeského Otce jako šťastná rodina bratří a sester? — Protože jsme se svorně přidali na stranu v dnešním evangeliu velebené Marie z Betánie. I nám je — už na zemi — nebeské království nade všechny existující a pomyslné hodnoty.

Je tomu tak do všech důsledků? Mějme odvahu zodpovědět na místě dvě otázky.

První otázka. Milujeme a hledáme Kristovu pravdu pouze a jen pro užitek vlastní? Jestli odpověď zní "ano", pak jsme ji vlastně nepochopili nebo nedomysleli. Kristus totiž byl poslán Nebeským Otcem kvůli veškerému lidstvu. Proto také posílá Kristus do celého světa apoštolovat každého, kdo o sobě prohlašuje "já jsem křesťan".

* * *

Teď milý vyznavači Krista, druhá otázka. — Jak se máme rozběhnout všemi světovými směry, abychom oznamovali lidstvu Krista? Každý na vlastní pěst, neorganizovaně?

Věru jsou dnes lidé, kteří odmítají takzvaný "institucionalismus", všechnu organizovanost. I řeknou nám: "Jen žádné organizované úsilí prosadit nějakou ideologii, třebas i náboženskou. I křesťanství má se moderním světoobčanům hlásat na bázi individuální, od osoby k osobě".

Tito lidé se rovněž pořádně nepodívali na Krista. Kristus sám si vybral nejprve 72 učedníků a nakonec dvanáct apoštolů. Zřetelně je odlišil od ostatních věřících a jako soudržnou skupinu je poslal do celého světa. — Přesvědčení a naučení Krista-Spasitele tedy zní i dnes: "Lidé dobré vůle, dáte-li dohromady myšlenky, ruce a prostředky, dokážete všude, i na vinici Nebeského Otce, neskonale více, hlavně jestli někteří z vás zvlaží tuto vinici vlastní krví."

Před šedesáti lety vznikl v naší americké vlasti "Národní svaz Českých Katolíků". Vznikl z horlivých věřících, kteří naštěstí správně pochopili ducha Krista-Spasitele. I rozhodli se pracovat a bojovat pro Kristovy zájmy organizovaně.

Buď Bohu dnes vroucně děkováno, že tak učinili. Získali si nehynoucí zásluhy o osvobození staré vlasti a o její duchovní či kulturní vzhled. Ještě roku 1948 a 1968 poskytli organizovanou pomoc jejím synům a dcerám, pokud museli hledat záchranu ve svobodném světě.

Na opravdové vyznavače Kristova evangelia čekají v americké vlasti úkoly další, úkoly obtížné, na které jednotlivci nemohou stačit. Prosíme vás proto, bratří a sestry: Darujte i nadále myšlenky, srdce, volné hodiny "Svazu Českých Katolíků", aby v budoucnosti ještě často vděčně a slavně jubilovat.

* * *

Drazí přátelé! Tím jsme neměnili říci, že do apoštolování musí křesťana neustále pohánět a usměrňovat nějaká organizace. Každý z nás musí hlásat Krista sám od sebe, všude, sedm dní v týdnu. Vždyť ve chvíli, kdy jsme uvěřili v Krista, vzali jsme na sebe zodpovědnost za celý svět. — Co se jen nanaříkáme na onen neblahý dnešní svět! Věru bychom měli občas ponaříkat raději sami nad sebou. Proč? Kdyby každý z nás byl křesťan ne pouze průměrný, ale svatý, vypadal by onen "neblahý" svět hned zítra radostněji.

Jak se tedy má pustit každý z nás, i beznohý invalida, do osobního apoštolování, to jest přetváření celého světa?

Přátelé, věřte tomu: Budeme-li plni ducha Kristova, začneme burcovat a zušlechťovat svět už pouhou svou přítomností, pohledem, bez jediného slova. Imponujícím křesťanským vystupováním můžeme působit na své okolí přímo podmanivě. — Jen kdybychom dokázali nemít v hlavě, či v srdci, ani jednu pošetilou myšlenku, např. dětinsky samolibou nebo nakysle mstivou! V okamžiku bychom začali měnit své okolí ušlechtilou osobností. — Ne nadarmo se říká: Dobrého člověka pozná i dítě, ba i "němá tvář".

Ještě důrazněji než myšlenka a slovo podmaňuje duše dobrý skutek. "Slovo zní, skutky hřmí". — A dobrý skutek vůbec neumírá. I za jednu generaci jeho ozvěna oběhne třeba celou zeměkouli. Ba, až jednou budeme pozorovat naši planetu s nebeských výšin, budeme s radostným úžasem konstatovat: Hle, ještě stále na zemi apoštolujeme. Vždyť každý náš dobrý skutek ještě obíhá kolem země; plodí ovoce; upozorňuje na Krista a tak usměrňuje nevědomé a bloudící duše na cestu k věčné spáse. Amen.

Pozvání na piknik krajanského výboru v Clevelandu

V letním kalendáři krajanského Clevelandu je již po léta zapsán výroční piknik Krajanského výboru. Letošní bude v neděli, 31. července v zahradním pavilónu i hlavní budově České síně Sokol, 4314 Clark Ave. — Začátek ve 12 hod. v poledne.

Věříme, že tento letní piknik K.V. bude opět dostaveníčkem všech našich starších i mladých krajanů, kteří chápou účel tohoto podniku: získání finanční základny na další činnost krajanského výboru, který sdružuje přední demokratické organizace a spolky krajanského Clevelandu, včetně Sokolů, D.T.J. a Distr. Svazu českých katolíků.

Pořadatelé se snaží tuto "finanční sbírku" zpříjemnit jak mohou. S pomocí obětavých členů bude k dostání na pikniku pravý sváteční český oběd: vepřová — knedlík — zelí; drštkova polévka; párky, jemné pečivo, káva a další občerstvení.

Na kolo štěstěny se vděčně přijmou dárky povahy praktické i povznášející. Jen je přineste s sebou — nebo je po někom pošlete! Též dary v hotovosti — malé i větší — najdou uplatnění. Můžete je zaslat poštou, nebude-li vám možno se dostavit. Adresa: Krajanský výbor, P.O. Box 347, Cleveland, Ohio 44127.

Snažte se však přijít a přiveďte své přátele a známé. K poslechu a k tanci vám bude vyhrávat dechová hudba, České síně Karlín. Setkáte se s přáteli, ztrávíte pěkné odpoledne a odcházet domů budete s hřejivým pocitem, že jste podpořili dobrou věc.

Proto na shledanou v neděli odpoledne, 31. července v České síni Sokol na letním piknik Krajanského výboru!

M. H.

Velká krajanská událost v New Yorku!

Milí přátelé, týdny rychle ubíhají, ale brzy už prožijeme zde v našem čs. New Yorku velikou událost. Prozradíme vám, že náš čs. New York má veliké štěstí. Všude, kde jsou naši lidé trochu pohromadě, mají sice nějakou "českou kapelu", ale my v New Yorku teď budeme mít něco, co nám každý bude možná trochu záviděť. Máme totiž pohromadě "fungl" nový, veliký 35-členný dechový orchestr. Dnes — v době, kdy krajanský život už není takový jako býval před léty, je to skutečně sensace! A tento už sehraný orchestr se nám nyní představí. Jeho "premiéra" bude taková jakou si tento velký orchestr zaslouží: v přírodě, v parku Českého domova v Astorii, 29-19, 24th Avenue, hned na začátku příštího měsíce — v sobotu, 6. srpna (August) o 3. hodině odpolední. Protože toho dne má být zaručeně hezké počasí, budeme sedět pod košatými stromy, v chládku a s požitkem naslouchat líbivým melodiím naší dechovky. Což pak jsme za takovou muzikou nechodili do pražské Stromovky, kde vyhrávaly řízné vojenské kapely někdy už od 6 hodin ráno? Někdo jiný si zase vzpomene, jak chodil na promenádní koncerty před arcibiskupským palácem na Pražském hradě, kde nás obveselovala hudba hradní stráže.

U nás v New Yorku se už na ten koncert kdekdo připravuje, aby si nenechal ujít první vystoupení naší pravé dechovky, která umí naši mysl a srdce opravdu rozehřát, potěšit a rozveselit. Kdokoli z návštěvníků bude chtít — (a víme, že kromě beznohých to bude skoro každý) — může si i zatančit při všech těch milých valčících, polkách a jistě i mazurkách.

Milí přátelé, zveme vás všechny! Nenechte si ujít tak vzácnou příležitost, kdy po prvé se sejde tak velký počet hudebníků, aby nás potěšili. Málokterá z jiných národnostních skupin v New Yorku má dnes takovou kapelu; buďme proto na ni hrdi! Přijďte všem našim muzikantům dodat kuráž při jejich prvním vystoupení. Váš živý zájem, vyjádřený velikým počtem účastníků, bude jim tím nejpřesvědčivějším důkazem vděčnosti za jejich práci a lásku k naší hudbě. V případě potřeby bude k disposici i velký sál Českého domova.

Vaši čeští muzikanti

Z našeho krajanského života

Velmi čilá česká Nebraska:

FESTIVAL VE DWIGHT

Český klub ve Dwight a jeho prezident Alfréd Nováček připravil na sobotu 23. a neděli 24. července 77 bohatý program už čtrnáctého Českého festivalu ve Dwight. V sobotu večer v 8 hod. bude korunovace královny českého městečka Dwight. V neděli v 10 hod. bude v místním kostele česká mše svatá s českým kázáním a chrámovým zpěvem, kterou celebruje Otec Vojtěch Vít z Chicaga, redaktor Hlasu Národa, náš český misionář a neúnavný dříč, který při všech spletitých životních situacích má dar rozdávat lidem Boží radost a smích.

O 3 hod. odpol. velká paráda alegorických vozů; o 4 hod. tradiční program české písničky, hudby a tance, který připravil a povede dr. Kučera z Lincoln.

Krajané, zveme vás srdečně do tohoto tak pohostinného městečka. O dobré jídlo bude postaráno.

ČESKÝ DEN NA VELETRHU NEBRASKY

Letní schůze českých klubů Nebrasky za předsednictví Irmy Ourecké z Wilber byla cele věnována přípravě na Český den v neděli 4. září 1977 v rámci státního veletrhu v Lincoln. Jakub Hamsa podal pečlivě připravený referát o svých jednáních s vedoucími veletrhu; všichni úředníci klubů pak pojednali o podrobném plánu příprav a organizace této tak významné české akce v Nebrasce.

Náš Český den bude jistě cílem našich krajanů z celého širého okolí, ale také středem pozornosti tisíců a tisíců návštěvníků veletrhu a tak jedinečnou propagací české písničky, hudby a tance.

V rámci tohoto Českého dne bude také výstava našeho folkloru a samozřejmě prodej režného chleba a koláčů.

Dr. Kučera

HODLÁTE SE STÁT PANEM DOMÁCÍM?
PRODÁVÁTE SVŮJ DŮM ČI LOT?
CHRISTIE'S REAL ESTATE
VÁM SVĚDOMITĚ POSLOUŽÍ.
26th STREET AREA — SOUTHWEST SUBURBAN
SALES — APPRAISALS — MORTGAGE
3617 W. 26th St., Chicago, Ill. 60623 Phone 277-7800
Kristina Moysiyakha — Alexandra Moysiyakha-Lala
Brokers

KRAJANSKÝ VÝBOR
V CLEVELANDU
VÁS VŠECHNY ZVE
NA
LETNÍ PIKNIK
ČESKÁ SÍŇ SOKOL
4314 CLARK AVENUE
NEDĚLE, 31. ČERVENCE
ZAČÁTEK: 12 HOD. v poledne
- Hudba České síně Karlín
- Český oběd: Vepřová — knedlík — zelí — drštkova — občerstvení
- Štěstěna

JAN NERUDA:

ANDULKÁM K SVÁTKU

Kdybych věděl, že se to nebude považovat za opovážlivost, nebo za neskromnost a dotírání se, a že se to přijme v milosti a přízni, sežmolil bych si klobouk pod rameno, dal v uctivosti obě paty takhle dohromady, nahnul záda a gratuloval vysoce ctěným a veleváženým pannám a paním Andulkám našim teď už k jejich nastávajícímu slavnému svátku. Aby jim Pán Bůh dal jako štěstí a zdraví v tomto životě, po smrti ale nebeské království, a aby se svou patronkou pak tentononc... Učinil bych to už dnes, poněvadž bych později k tomu asi už nepřišel, a učinil bych to s náramnou slávou, na jakou nejsem jindy ani zvyklý.

Ne snad, že bych sobě nevážil na př. Mařenek — až do prachu kloním své čelo před majestátem jejich krásy! Nebo, že bych se nekořil hravým, bláznivým, divokým Kačenkám našim — i Vy rozkošné diblice, Vy! Nebo, že bych zapomenout moh někdy na české Rezinky — ó — tu člověk teprv věří, že Stvořitel je vskutku všemohoucí! Nebo na ty Lojzky a Tonky, Bóžy a Lídy, Fány a Vány a jak se ještě jmenují ti zázrakové přírody, ty ozdoby této země!

Ale Andulky vyznamenává duch českého lidu co mazánky své, a slaviči hlas ducha toho, národní naše píseň, se jim koří — já pak se kořím českému lidu i jeho duchu i jeho písni. Před Andulku předstupuje ta píseň, jindy dovádivá, rozpustilá, upřímná a často až nezdvořilá, pokaždé jen jakoby s ostychem. Ani kamarádsky zatykat se jí netroufává, jako děvčatům ostatním, ba ani tenkráte ne, když jí činí vyznání lásky — "Andulko, mé dítě, Vy se mi tuze líbíte", šveholí sladce a dodává pak ve vší uctivosti: "Andulko, mé dítě, já Vás mám rád!" — Andulka je vždycky a vždycky "roztomilá", ano je tak krásná, že jí "lidé člověku ani nepřejou", je vždycky "zlatým potěšením", "zlatým srdíčkem", a Pán Bůh ví čím ještě!

Ančička je "dobrá" — "dary Ježíškovi nese", ačkoli "celá se zimou třese"; ona je "hodná" — dávat' pokaždé hochům, když jí staví "máje", "dva groše" na pivo; ona je "pobožná" a modlí se za svého "Jeníčka", aby jí ho Pánbůh dal, totiž za muže; a když se Jeníček opije a pak v řece utopí, ona zcela do opravdy "pro něho pláče", ta dušička dobrá!

Vůbec má "Jeníček" u Aničky v národní písni vždycky "primo", a když k ní pod večer chodí, ona bojí se o něho a napomíná ho, aby si bral kamaráda s sebou, sic že, praví mu,

(Dokončení na str. 14)

DOBA "BĚHEM ROKU"

17. NEDĚLE "BĚHEM ROKU"

VSTUPNÍ MODLITBA: Bože, v tobě je všechna síla a svatost, — ty jsi ochránce všech, kdo v tebe doufají. — Skloň se k nám ve své bohaté dobrotě, — osvěcuj nás a veď, — ať věcí stvořených užíváme tak, — aby nás už nyní přiváděly k tomu, co je věčné. — Skrze tvého Syna Ježíše Krista, našeho Pána a Boha, který s tebou v jednotě Ducha svatého žije a kraluje po všechny věky věků.

1. ČTENÍ Z PRVNÍ KNIHY MOJŽÍŠOVY
(Gn 18, 20-32)

Hospodin řekl: "Nářek na Sodomu a Gomoru je velký. Jejich hřích je velmi těžký. Chci sejít a podívat se, zda dělají vskutku vše, co hlásí stížnost, která ke mně přichází, nebo ne. Chci to znát!"

Tři mužové se vydali odtamtud na cestu a šli do Sodomy, zatímco Abrahám stále ještě stál před Hospodinem. Abrahám přistoupil a pravil: "Chceš skutečně zahubit spravedlivého s viníkem? Snad je padesát spravedlivých uvnitř v městě, chceš zahubit a neodpustit onomu místu kvůli padesáti spravedlivým, kteří jsou v něm. Vzdal od sebe takovou myšlenku, že bys mohl takhle jednat: usmrtit spravedlivého spolu s viníkem. To by se stejně vedlo spravedlivému jako viníkovi. Vzdal od sebe takovou myšlenku! Což by mohl soudce celé země nejednat spravedlivě?"

Hospodin řekl: "Najdu-li v Sodomě padesát spravedlivých uvnitř v městě, odpustím celému onomu místu kvůli nim."

Abrahám se ujal slova a řekl: "Jsem velmi smělý, že mluvím k svému Pánu, já, který jsem prach a popel. Snad bude scházet pět z padesáti, zahubíš kvůli těm pěti celé město?"

(Hospodin) odpověděl: "Nezahubím, jestliže jich tam najdu čtyřicetpět."

(Abrahám) pokračoval v rozmluvě s ním: "Snad jich tam najde jen čtyřicet." Odpověděl: "Neudělám to kvůli čtyřiceti."

(Abrahám) řekl: "Nechť se nezlobí můj Pán a dovolí mně mluvit: Snad se jich tam najde jen třicet."

Odpověděl: "Neudělám to, najdu-li jich třicet."

(Abrahám) řekl: "Jsem velmi smělý, že mluvím k svému Pánu. Snad se jich tam najde dvacet."

Odpověděl: "Nezahubím kvůli dvaceti."

(Abrahám) řekl: "Nechť se nezlobí můj Pán a dovolí mně mluvit ještě tentokrát. Snad se jich tam najde jen deset." Pravil: "Nezahubím kvůli deseti."

2. ČTENÍ Z LISTU SVATÉHO APOŠTOLA PAVLA KOLOSANŮM
(Kol 2, 12-14)

Bratři! Křtem jste byli spolu s Kristem položeni do hrobu a tím také zároveň s ním vzkříšeni, protože jste uvěřili, jak velikou moc má Bůh, který ho vzkřísil z mrtvých.

I vás, když jste byli pro své hříchy mrtví a když vaše tělo bylo neobřezáno, zase oživil zároveň s ním. Odpustil nám všecky hříchy, zrušil dlužní úpis, na kterém nám bylo připsáno k tíži, že jsme nezachovali předpisy Zákona, a zničil ho nadobro tím, že ho přibil na kříž.

SLOVA SVATÉHO EVANGELIA PODLE LUKÁŠE
(Lk 11, 1-13)

Jednoho dne se Ježíš modlil na nějakém místě; když přestal, řekl mu jeden z jeho učedníků: "Pane, nauč nás modlit se, jak tomu naučil své učedníky i Jan."

Odpověděl jim: "Když se modlíte, říkejte:

Otče,
buď posvěceno tvé jméno.
Přijď tvé království.
Náš denní chléb nám dávej každého dne.
A odpusť nám naše hříchy,
neboť i my odpouštíme každému, kdo se proviňuje proti nám.
A neuveď nás v pokušení."

Řekl jim: "Někdo z vás bude mít přítele, půjde k němu o půlnoci a řekne mu: 'Příteli, půjč mi tři chleby, protože právě teď ke mně přišel přítel, který je na cestách, a já mu nemám co dát'. On mu zevnitř odpoví: 'Neobtěžuj mě! Dveře jsou již zavřeny a děti jsou se mnou na lůžku. Nemohu vstát, abych ti to dal.' Říkám vám, i když nevstane a nevyhoví mu proto, že je to jeho přítel, vstane pro jeho neodbytnost a dá mu, co potřebuje.

A tak pravím vám: Proste a bude vám dáno; hledejte, a naleznete: tlučte, a bude vám otevřeno. Neboť každý, kdo prosí, dostává, a kdo hledá, nalézá, a kdo tluče, tomu bude otevřeno. Který otec mezi vámi, když ho syn požádá o rybu, dá mu místo ryby hada? Nebo ho prosí o vejce, a on mu dá štíra? Jestliže tedy vy, ačkoli jste zlí, umíte svým dětem dávat dobré dary, čím spíše váš Otec z nebe dá Ducha svatého těm, kdo ho prosí!"

Fulton J. Sheen, Ph.D.,D.D.

POKOJ V DUŠI

(Pokračování z min. čísla)

Je jako člověk, který pro svou vlastní hloupost spadl do studně. Ví, že by tam být neměl, ale sám se odtamtud dostat nemůže. Nebo, abychom uvedli jiný obraz, podobá se hodinkám s prasklým perem. Potřebuje uvnitř opravit, ale tu opravu musí udělat někdo z venku. Byl by na omylu, pokud by jako optimista věřil, že mu evoluce dá nové pero, nebo pokud by byl pesimistou a nevěřil, že je někdo může opravit. Zatím je stvořením, které zase bude dobře fungovat, jen když se ho nějaký hodinář s laskavostí ujme a opraví je.

Za druhé nese tento konflikt všechny znaky toho, že vznikl ze zneužití lidské svobody. Tak jako opilec se stal tím, čím je, aktem své vlastní vůle, zdá se, že také lidstvo ztratilo svou původní dobrotu, kterou je dobrý Bůh obdařil, aktem své vlastní vůle. Jak pravil sv. Augustin: » *Ať jsme, čím jsme, nejsme tím, čím bychom být měli.* « Vznik tohoto konfliktu vysvětlovali středověcí i moderní teologové podobenstvím, analogií s hudbou. Představme si na podiu orchestr se slavným dirigentem, který řídí provedení skladby, již sám také složil. Každý člen orchestru má svobodu v tom smyslu, aby poslouchal dirigenta, a tak vytvářel harmonickou souhru. Ale má také svobodu dirigenta neposlechnout. Předpokládejme, že by jeden z hudebníků úmyslně zahrál falešný tón a že by potom navedl sousedního houslistu, aby udělal totéž. Dirigent, zaslechnuv disonanci, mohl by udělat jednu ze dvou věcí. Buď by mohl odklepat taktovkou a dát příslušný takt zahrát znovu, nebo by mohl pokračovat dál, jako by se nic nebylo stalo. Bylo by to jedno, ať už by udělal cokoli, protože disonance by se již šířila do prostoru, a to při určité teplotě rychlostí tří set metrů za vteřinu. A šířila by se stále dál a působila by i na nejmenší částice záření ve vesmíru. Jako kámen vržený do rybníka vytváří vlnění, které se dotýká i nejvzdálenějších břehů, dosahuje tato disonance až ke hvězdám. A tak po všechno trvání času je někde v Božím vesmíru disharmonie, způsobená svobodnou vůlí člověka.

Bylo by možno tuto disonanci zastavit? Člověk sám by to nedokázal, protože by ji nikdy nezachytil. Čas není zvratný a člověk je vázán v prostoru. Ale mohl by ji zastavit Věčný, kdyby vystoupil ze své bezčasovosti do času, kdyby tuto falešnou notu uchopil a zastavil její šíření. Ale netrvala by disonance dále i v Boží ruce? Ne! Tenkrát ne, kdyby Bůh napsal novou symfonii a kdyby z tohoto falešného tónu vytvořil její první notu. Pak by byla všude obnovena harmonie.

Před dávnými časy, dávno před Oidipem a Elektrou, napsal Bůh překrásnou symfonii stvoření; nerosty, květiny i zvířata byly poddány člověku, lidské vášně se dávaly vést rozumem a člověk miloval Lásku, kterou je sám Bůh. Bůh dal tuto symfonii zahrát muži a ženě; k tomu jim dal podrobný návod s přesnými pokyny, čeho se vyvarovat. Muž a žena, protože byli svobodni, mohli Božského dirigenta poslechnout, ale také ho poslechnout nemuseli. Ďábel pak nadhodil, že Božský dirigent, tím že označil partituru a dal pokyny, co hrát a co nehrát, zrušil jejich svobodu. Žena první podlehla představě, že svoboda je zvůle, nepřítomnost zákona; zahrála falešný tón, aby dokázala svou tak zvanou » nezávislost «. To byla jistě věc, která se pro dámu neslušela. Potom navedla muže, aby udělal totéž – a to byla zase věc, která se neslušela pro gentlemana. Tato prvotní disonance se postupně šířila celým lidským pokolením; ovlivnila každou lidskou bytost (až na jednu, která se kdy zrodila ze spojení muže a ženy), protože každý člověk zdělil následky této disharmonie. Tato disharmonie měla svou ozvěnu i v hmotném světě. Tak byl na lidstvo přenesen dědičný hřích, podobně jako potok, nakažený u pramene, šíří nákazu po celém svém proudu.

Tuto prvotní disonanci nemohl člověk sám zastavit, protože svým konečným já nemohl napravit prohřešek proti nekonečnu. Vzal na sebe větší dluh, než mohl splatit. Dluh mohl splatit jen Božský mistr skladatel, když vyšel ze své věčnosti do času. Ale je nebetyčný rozdíl mezi zrušením falešného tónu a odbojným člověkem. Nota nemá svobodu, ale člověk ji má; a Bůh nechce být totalitním diktátorem, který by odstraňoval zlo tím, že by zrušil lidskou svobodu. Bůh by mohl uchopit notu, ale neuchopil by člověka. A tak místo aby člověka přinutil, rozhodl se Bůh dát lidstvu znovu na vybranou, zda chce, či nechce zase být členem Božího orchestru.

Proto vychází od vysokého zářícího trůnu jasný anděl

a spěje dolů přes pláně Esdralonu do vesničky Nazaretu, k venkovské dívce jménem Maria. Protože žena jako první zahrála falešný tón, dostane se ženě příležitosti, aby jej napravila. Tato žena sama byla zproštěna poskvrny dědičného hříchu pro příští zásluhy Syna, kterého měla zrodit. Slušelo se, aby ten, jenž je nevinnost sama, přišel na svět branou těla neposkvrněného společným hříchem. Toto privilegium Mariino se nazývá Neposkvrněným Početím. Protože padlý anděl svedl první ženu k odboji proti Bohu, obrací se nyní Bůh prostřednictvím ne padlého anděla, Gabriela, k nové Evě, Marii, a táže se jí: » Chceš mi dát člověka? Chceš mi sama svobodně vydat z lidstva novou notu, abych jí mohl napsat novou symfonii? « Tento nový člověk musí být člověkem: jinak by Bůh nejednal jménem lidstva. Musí však stát také mimo proud infekce, kterým jsou všichni lidé zasaženi. Narozen z ženy, bude člověkem; narozen z Panny, bude člověkem prostým hříchu. Panna byla dotázána, zda se chce stát Matkou. A protože nemohlo být zrození bez lásky, bylo tomu u požehnané Panny Marie tak, že oheň a vášeň Ducha lásky ji zastínily a ten, který se z ní zrodil, je Synem Božím a Synem člověka a jeho jméno je Ježíš, protože spasil svět od jeho hříchů.

Neposkvrněné početí a zrození z Panny měly pro počátek nového lidství asi podobný význam jako zdymadlo v průplavě (obzvláště prvé z obou). Pluje-li loď znečištěným průplavem a chce-li se dostat do čistých vod ve vyšší poloze, musí proplout zařízením, které zadrží znečištěné vody a vyzvedne loď na vyšší hladinu. Pak se zvednou druhá vrata zdymadlové komory a loď vypluje do nových, čistých vod a nebere s sebou ani stopu vody znečištěné. Mariino Neposkvrněné početí se podobalo onomu zdymadlu, a to tak, že skrze ně bylo lidstvo vyzdviženo z nižší úrovně synů Adamových na vyšší úroveň synů Božích.

Když byl tento plán Marii předložen jako největší charta svobody, o níž kdy svět slyšel, odpověděla: » Staniž se mi podle slova Tvého. « A Bůh počal v jejím neposkvrněném těle brát na sebe lidskou podobu. Za devět měsíců se pak břehy věčnosti dotkly Betléma, když ten, jenž je věčný, se zjevil v čase. Ten, který stvořil svět, zrodil se do světa, který jej nepřijal. Protože je člověkem, může Ježíš Kristus jednat jménem člověka a nést zodpovědnost člověk; protože je Bohem, má všechno to, co ve své lidské přirozenosti učiní, nekonečnou platnost. Prostřednictvím své lidské podstaty, která je prosta hříchu, bere na sebe odpovědnost za všechny hříchy světa, a to do takové míry, že v drsné řeči sv. Pavla » je učiněn hříchem «. Jako bohatý bratr bere na sebe dluh svého bratra, který se dostal na mizinu, bere náš Pán na sebe všechny disonance, disharmonie, všechny hříchy, viny a rouhání člověka, jako by on sám byl vinen. Jako se dává zlato do výhně, aby se vypálila struska, bere svou lidskou podstatu a noří ji do ohňů Kalvárie, aby se spálily naše hříchy. Nebo abychom použili jiného obrazu – protože hřích je v krvi, prolévá svou krev jako výkupné; protože bez prolité krve není odpuštění hříchů.

O velikonoční neděli pak z moci Boží vstává z mrtvých ve své oslavené lidské podstatě, prosté hříchu, a stává se tak první notou nového stvoření, začátkem nové symfonie, kterou bude hrát božský dirigent za pomoci všech, kdo ze své svobodné vůle budou utvářet harmonii nového křesťanského světa. A jak se k této první notě připojují další nové noty? Svátostným křtem, v němž každý člověk umírá pro starého Adama a vstává z mrtvých s Kristem. Tato shoda všech not v rytmu a tempu je základem nové symfonie. Abychom užili výrazu sv. Pavla, každý člověk, který – jako Maria – se dává svobodně Kristu, stává se buňkou v jeho novém Těle, jímž je církev.

Být křesťanem tedy znamená být pozdvižen ze starého lidství Adamova k novému lidství Kristovu. Jako člověk nemůže žít fyzickým životem, pokud se k němu nenarodil, není možno žít ani duchovním životem, pokud se kdo k němu nenarodil. Žádný člověk není nucen k přijetí Kristova života o nic víc, než k tomu byla nucena Maria. V tom je svobodný a má možnost volby. Vzhledem k tomu, že tento božský život v našich duších je zcela darem Božím, vzhledem k tomu, že není způsoben žádným lidským úsilím, že si jej, přesně vzato, nemůžeme žádným svým činem zasloužit, můžeme i my mluvit o zrození z Panny. Jak praví sv. Jan: » Na světě byl a svět povstal skrze něj, ale svět ho nepoznal. Do vlastního přišel a vlastní ho nepřijali. Všem pak, kdo ho přijali, dal moc stát se Božími dětmi, těm totiž, kteří věří v jeho jméno, kteří se zrodili nikoli z krve, ani z touhy těla, ani z vůle muže, nýbrž z Boha « (Jan 1: 10-13).

(Pokračování příště)

ALOIS JIRÁSEK:

"A ŽIV SE ZNOVU!"

(Výňatek z kroniky "U nás")

(Pokračování z min. čísla)

Selka stanula na prahu světnice.

"A bože, Plšku, vy!" divila se upřímně a ne šetrně, "co to, že taky vy —"

Umlkla však, když shlédla, že starcova zardělá víčka se zamihala a že slze se mu svezly po vrásčité, přižloutlé tváři. Začal, že už nemůže dělat (brada se mu třásla), že se dost bránil, tuhle že chtěl zas pro kvasnice, a soukat — že není co —

Selka mu dala brambory do uzlu i kus chleba. Děkoval ze síně až na zásep, a neviděl ani, že ty dvě báby, Kosařka a Vojtěška, do kterých u dveří vrazil, se na něj tak černě podívaly. Šel o stavení dál, sehnutý, s uzlem, minul ten, onen příbytek, počítal, kde by ho neodbyli. Až k Benešom do statku došel.

Beneška teprve žasla, když ho s uzlem u prahu shlédla, ale ta se nejmíň vyptávala. V duchu starocha politovala, hned almužnu mu sháněla, a když zase tak bojácně začal se omlouvat, že za to mlíko přinese, jak jen — odbyla ho zkrátka, ale dobrosrdečně, co by o tom mluvil, at' si jen zase přijde, každé poledne. A do světnice musil; usedl na lavici u kamen, kamž mu přinesla na misce kysela, teplého kysela s brambory, a to tak chutnalo a hřálo v útrobách.

"Zaplat' Pánbůh, naděl Pánbůh," děkoval vroucněji nežli kde jinde, nasycen a ještě více potěšen, že Beneška je na něj tak hodná, že nic neomluvila a ještě že ho pozvala, aby si jen přišel.

Před polednem doplížil se do své chalupy o hůl opřen, s plným uzlem na ruce. U sousedů si ho všimli, jak se vracel, i toho, že k večeru se nad Plškovým baráčkem z komína kouřilo, po prvé, po několika dnech, a povídali si, co si dnes asi strojí, jistě že si vaří bandory.

* * *

V pondělí po snídani zašel si farář Havlovický do zahrady. Prohlédla proti lońsku, vypadala onačeji nežli dříve, za nebožtíka faráře. Cestičky světlým pískem posypané probělávaly se mezi orosenýn, mladým trávníkem a mezi záhony a políčky nově zřízenými, plnými sazenic, keřů a květin.

Už mnoho kvetlo, modřenec, plné zardělé chudobky, sněžné narcisky, rudé primule a macešky. A všecko tak svěží toho rána, květ, tráva i vzduch jasně prozářený, do něhož se rozléhal s větví ovocných stromů radostný švehol.

Farář Havlovický, pokuřuje z dýmky, přehlížel své dílo, nachyloval se nad záhonky, obracel hlavu do korun. Ale dlouho tak neobcházel. Sestra Františka, svěží jako květ, přiběhla za ním, že má jít domů, že tam jsou dva z Poříče.

Čekali v čeledníku dva synkové pořídtí, nedělně ustrojení, ve vysokých botách, tuhých, lesklých holení, v koženkách a modrých, soukenných kazajkách, ždímajíce černé soukenné čepice beránkem lemované.

O funus přišli, tak ten menší, smělejší oznamoval, že umřel starý Plšek, tady z té chaloupky. Farář Havlovický, jenž stavěl dýmku do kouta na okno, prudce se obrátil.

"Co to povídáte! Starý Plšek! A kdy?"

"Nejspíš včera ráno nebo v noci ze soboty na neděli. To se neví, on žádný u něho nebyl," vykládá menší, a ten větší, nemluvnější, doplnil:

"Tak najednou, a jako by usnul."

"Co se mu stalo? Stonal?" farář se ptal s účastenstvím, dychtivě, cítě znepokojení a neurčitou výčitku ve svém nitru.

"Ani nestonal, nic. V sobotu byl ještě prosit."

"Plšek chodil prosit?!"

"To bylo po prvé, jako tuhle sobotu," ozval se ten delší, "předevčírem —"

"To ho Klimšovi, jako u sousedů, viděli, jak jde s uzlem domů, a pak ho už neviděli. Ale navečír ještě topil, to viděli. A ráno nic, to se už neukázal."

"A sousedům to nebylo divné?" ptal se farář.

"Nebylo, on, Plšek, třeba celej den nevylez ze stavení," vysvětloval ten delší, nehovorný, a podruh dále vypravoval.

"V poledne, jako včera, v neděli, si Beneška vzpomněla, co že si Plšek nejde pro mlíko, jak mu v sobotu řekla, a povídá d'ouce: Anka, jdi, dones mu tam mlíka, snad nemože, je ňáko na nohy pryč, včera jsem si ho všimla, nebo mu je chuře. Ďouka šla, přijde do sednice, Plšek ležel na posteli. Volala ho, aby vstával, ale Plšek ani muk, nic."

"Byl už mrtvý."

Synek kýval hlavou.

"Byl. Ďouka se lekla, vylítla ven, křičela, volala sousedy. Ale už nic naplat. Už ho nevzkřísili. Plšek už tuhý, studený. Povídali, že měl lehkou smrt, že zrovna usnul. Eště se najedl, povídali, litovali ho, a že dlouho žebrat nemusel, že se jen jednou najed'. Eště stál hrníček se šlupkama —"

"A na okně," vpadl ten nemluvný, "našli hrníček vody a v něm kus namočený kůrky."

"Chudák, tak tomu přece neušel," povzdechl farář a synků se otázal:

(Pokračování příště)

Vesmírný věk začal před dvaceti lety

Cape Canaveral. — Od prvního sovětského Sputniku, který zahájil svůj let 4. října 1957, bylo až dosud vysláno do vesmíru více než 10,000 různých předmětů, z nichž bylo 2,088 umělých družic. Doposud krouží ve vesmíru 4,289 těchto předmětů; ostatní buď přistály na Zemi, nebo se zřítily na Zemi, či zhořely následkem tření ve vzdušné vrstvě kolem zeměkoule.

Největším předmětem, dosud vyslaným do vesmíru, je americká vesmírná laboratoř Skylab, 80 stop dlouhá a 170,000 liber těžká. Byla obsazena třemi různými skupinami astronautů; poslední skupina v ní zůstala rekordní dobu 84 dnu. Byla to doposud nejdelší doba, kterou člověk vydržel ve vesmíru. Skylab obíhá kolem země ve výši 160 mil; její jedno oběhnutí země trvá 93 minut. Asi za sedm let začne klesat do zemské atmosféry, kde pak následkem tření zhoří. Dosud nejdéle zůstala ve vesmíru druhá americká umělá družice Vanguard 1, poslaná do vesmíru v roce 1958; už oběhla kolem země 75,000krát a ještě zůstane na své oběžné dráze asi 10(let.

Vesmírné ústředí americké armády NORAD bedlivě sledu je běh všech těchto předmětů, vyslaných do vesmíru, a to pomocí radarů, radia, televize a kompjutrů ve stanicích, umístěných na různých místech Spojených států i jinde na světě. Jednou by také mohly být vyslány do vesmíru umělé družice, opatřené termonukleárními a jinými smrtonosnými náložemi; proto je nutno být stále na stráži.

Ve vesmíru jsou v přítomnosti také dvě americké vesmírné lodě Pioneer 10 a Pioneer 11. První z nich se v prosinci 1973 setkala s planetou Jupiterem a pak pokračovala na své cestě vesmírem; nakonec má opustit naši sluneční soustavu. Druhá se setkala s Jupiterem v prosinci 1974 a 5. září 1979 se má setkat s planetou Saturnem.

ČESKÉ NEDĚLNÍ BOHOSLUŽBY
jsou u sv. Prokopa
v Chicagu
každou neděli
v 10:30 hod. dopol.

Z ČESKOSLOVENSKA
boty pro muže
široké (EEE)
též krásné papuče, pantofle,
pracovní obuv

MACH SHOE DEPT.
3720 WEST 26TH STREET
CHICAGO, ILL. 60623

DOPISY našich čtenářů

KILLDEER, N. DAKOTA:

Ctěná redakce,

podle mé adresy, kterou mám odstřiženou z Hlasu Národa teď vidím, že mé předplatné vyšlo již před rokem. Nikdy jsem nedostal upomínku a data předplatného, které je uvedeno na vašich novinách u jména předplatitele, jsem si nikdy nevšiml, až dnes; a proto prosím za odpuštění, že peníze za Hlas Národa posílám až dnes.

Váš odběratel
Jaso L. Adamski

* * *

Milý náš odběrateli,

zaplať Pán Bůh za zaslané předplatné za oba roky. Vidíme, že jste opravdu jen přehlédl nám předplatné poslat, neboť jak jste to zjistil, ihned jste věc dal do pořádku. Jsme rádi, že se Vám noviny líbí.

Jiní si toho asi také dosud nevšimli, a tak jim dnes "přirovnání předplatného.

S pěkným pozdravem
redakce Hlasu Národa

SAN ANTONIO, FLORIDA:

P.b.J.K.

Vážená redakce, milí čtenáři!

Jsem vděčen Bohu, že mě popřál opět tu radost, býti přítomen vysvěcení novokněze. Po takových událostech se i věřícímu katolíkovi vtírá myšlenka, co a čím je vlastně kněz? Kněz je především následovníkem, učedníkem a sluhou Ježíše Krista. Kněz je povolaný a poslaný pokračovati v Kristově díle, přiváděti lid k Otci nebeskému. Z tohoto poslání také vyplývá základní nesnáz kněžského života. Očekává jej osud, podobný osudu Kristovu. Kristus přichází mezi své a ti ho nepřijímají, pokládají jeho řeči za nepochopitelné, neboť čekali něco jiného než království, které není z tohoto světa. Jejich zklamání je pochopitelné, neboť nepoznali nikdy Otce. Kristus je jedno s Otcem nebeským, jehož cesty jsou docela jiné než cesty lidské. Jeho moudrost je zcela jiná než moudrost lidská. Otec nebeský chce spasiti lid prostředky, které se zdají lidem pošetilé. Židé si přejí zázraky, Řekové hledají moudrost a křesťanství káže o Kristu ukřižovaném. Ale pro ty, kteří jsou povoláni hlásati svaté Evangelium je Kristus, Boží Syn, moc a moudrost. Boží moudrost nabízí vykoupení ze zla a hříchu všem lidem, aby dosáhli věčného života a pochopili zároveň smysl svého pozemského pachtění. Prostředníkem lidem k tomu je nepochopitelný, ukřižovaný a zmrtvýchvstalý Kristus, chudý od Betléma až na Golgotu. Ano, milí čtenáři, cesty Boží jsou vzdálené od cest lidských víc než nebe od země. Tak vzdálené, že se lidem zdají pošetilé. Ale kněz, Kristův vyslanec, je mluvčím této Boží "pošetilosti". Světlem Kristova evangelia osvětluje lidskou moudrost. Náš dnešní svět je však tolik pyšný na svou sílu! Kněz je přece také jen člověk, lidská moudrost je mu pochopitelnější. Výsměch či hněv mocných tohoto světa ho někdy pokořuje, ba i zastrašuje. Kněz však ví, že je poslán připomínati, že lidská moudrost je v očích Božích pošetilostí, a lidská moc že je bezmocností. Vidí, že se mu mnozí smějí, když připomíná, že vládcem dějin je Bůh; pokládají ho za snílka, který stojí mimo historické dění. Kněz hlásá lidem, že bez Krista není možné budovati život, a to některým lidem vadí, protože nechtějí slyšet, že by někdo jiný nad nimi měl poslední slovo, když oni přece mají otěže svého vlastního života pevně ve svých rukou. Kněz mluví o hříchu, který je porušením Božích práv a přikázání, a tím i překážkou k našemu skutečnému lidskému štěstí.

Kněz jménem Božím má povinnost varovat i mocné tohoto světa, ale ti, stejně jako prostý lid, se bojí jen mocnějších, anebo vůbec nikoho. Kněz nabízí Boží slitování, milosrdenství, odpuštění a lásku, ale je smutnou zkušeností, že dnes se z lidí stali hmotaři, a tak je to nezajímá. Kněz je nejen služebník, ale též přítel Kristův; kněz ví, že svět může státi jen a jen na Kristu. Kněz ví, že vše co se buduje mimo tento základ musí padnout a zhroutit se. Vítězství nad světem se však uskutečňuje Kristovou smrtí na kříži a slavným zmrtvýchvstáním, které nás osvobozuje a přináší nám všem spásu a jistotu života věčného. Proto křesťané a kněží pevně doufají, že strašný pád všeho co nestojí na Kristově základním kameni bude posledním prostředkem návratu lidí ke Kristu, a to i těch, kteří dnes nechtějí slyšeti Kristův hlas. Kněz věří v Kristovo nepřekonatelné milosrdenství, proto i pro sebe očekává všechny potřebné milosti od Boha, aby se svatým Pavlem mohl volati ve tvář materialistických libertinců a komunistů. Říkáte, že jsme svůdcové lidu, a my jsme pravdiví; říkáte, že jsme neznámí a zatím nás zná celý svět; říkáte, že zmíráme a hle my žijem; říkáte, že my jsme smutní a zatím se stále radujeme, neboť víme, že na věčnou smrt nejsme vydáni. Říkáte, že jsme chudáci a přece mnohé obohacujeme; říkáte, že nic nemáme a zatím máme vše v životě věčném. Ano, milí čtenáři, tato slova jsou jako druh vítězného zpěvu; druh tohoto vítězství je však nepochopitelný světu. Ve světle víry je to realita, a víra je dar Boží, který si je třeba vyprosit a zasloužit způsobem našeho pozemského života.

Vážená redakce, milí čtenáři, končím svou meditaci, prosím o modlitby za staré a nemocné, prosím o modlitby za naši maminku Terezičku, a prosme, milí čtenáři, především za kněze. Pane Bože, popřej jim, aby život kněží byl jen a jen odrazem Kristova života, skutečností svaté víry. Ochraňuj je před světskými pošetilostmi, Pane Bože, pomáhej v jejich víře, živ jí a rozmnožuj, a to zvláště u novokněží. Bůh vám všem žehnej. Nakonec malou básničku, věnovanou novokněžím a všem kněžím, kteří hlásají svatá slova Kristova Evangelia — Božího poselství, a snaží se je uvádět v život jako náš nový svatý biskup z Filadelfie, prachatický rodák a misionář emigrantů, Jan Nepomuk Neumann.

Ty ruce službě Krista
zasvěcené,
brázdí vždy s pílí svatý lán,
a mnohé duše Bohem jí svěřené,
po strmé cestě vedou
k výšinám.

Ty posvěcené ruce kněze
u oltáře,
nejčistší obět' Bohu přináší,
lid věrný padá na kolena,
když tajemná kněz slova
pronáší.

Karel Pekárek

VANCOUVER, B.C., CAN.:

Důstojný pane,

posílám Vám srdečný pozdrav z Vancouveru a zároveň opožděně předplatné ($20.00) na Hlas Národa za rok 1977. Poznamenal jsem si již datum vypršení předplatného do kalendáře, abych nezapomněl poslat zavčas předplatné na příští rok. Těšíme se vždy na nové číslo a děkujeme Vám za posílání.

Váš Frank Liška s rodinou

* * *

Naši milí Liškovi,

opětuji Váš srdečný pozdrav a zároveň vám děkuji za zaslané předplatné. Jsem rád, že se vám noviny líbí a poněvadž si nestěžujete, tak doufám, že vám noviny správně docházejí. Z dopisu čtenářů asi víte, jaké potíže mají na mnohých místech s poštou. Bud'te hodně zdrávi a Pán Bůh vás opatruj.

Za redakci Hlasu Národa
Otec Vojtěch Vít

DETROIT, MICHIGAN:

Ctená redakcia Hlasu Národa,

tu Vám posielám svoje predplatné na rok. Predplatné mi vyprší 8—8—77. Noviny dostávám v poriadku každý týždeň. D'akujem vám za ne vel'a, lebo je ráda čítám.

S pozdravom
Sophia Jedlicka

* * *

Milá naše čtenářko,

Jste moc hodná a opravdu pečlivá, že už napřed pamatujete, kdy Vám předplatné vyprší a napřed nám je posíláte. Jen kdyby bylo takových více jako jste Vy. Jsme rádi, že noviny Vám správně docházejí a že se Vám líbí.

S pěkným pozdravem a s přáním hezkého užití letních dní

Redakce Hlasu Národa

CHICAGO, ILLINOIS:

Důstojný Otče Vojtěchu Víte,

zasílám Vám $25.00; $20.00 je na vyrovnání účtu za otištěnou vzpomínku v Hlasu Národa 11. června 1977 na drahého Franka Kašpara. Účet jsem obdržela až dnes, poněvadž byl poslán do mého zaměstnání a já jsem minulý týden v práci nebyla. Maminka přidává k mým dvaceti dolarům $5.00 ze svého, poněvadž má Hlas Národa velmi ráda a čeká netrpělivě každý pátek, až ji jej přinesu. Máme zde na návštěvě moji sestřenici z Prahy. Já jsem nikdy v Československu nebyla, tak kromě jedné tety, která žije ve Stá-

ZAVÍTÁTE-LI DO CHICAGA

neopomeňte navštíviti náš obchod a prohlédnouti si náš bohatý sklad imp. křišťálového skla a keramiky, jehož nový seznam rozesíláme zdarma na požádání.

Nové STEREO rekordy — 33⅓, 12 inčů:

APON-2514 — PĚJME PÍSEŇ DOKOLA (Evening at Czech Village-: U svaté Ludmily — Slavonická polka — Jednou dvakrát — Jetelíček u vody — Fůra slámy — Hajá hajá — Čím čím — Na Vlachovce — Malá písnička — Zdenička — Zvadla růže — Bože Bože Boženko a mnohé jiné. Hraje hudba Břevnovanka, se zpěvem. $4.98.

APON-2515 — MORAVANKA: Javorinka šedivá — V tej milotskej bažantnici — Zavrť sa ně cerečko — Boršická polka — Moje milé premilené jahody — Měl sem frajérečku — Kupala sa Katerina — Ta naše kapela — Hovoranský potůček — Proč ten ptáček pěkně zpívá — Žala naša Anička — To naše stavení — Letochova hospůdečka. Se zpěvem. $4.98.

Poštovné 75¢ na každou zásilku po USA, do Kanady $1.75. — Seznam rekordů zdarma, též nový seznam knih.

TUZEX

Potravinové balíčky beze cla, nebo dárkové poukázky do Československa vyřizujeme nejrychlejší cestou spolehlivě a zaručeně. — Seznam zdarma.

Nová zásoba **mlýnků na mák**, kus $14.95, poš. $16.85.

Mák z Holandska, 1 lb. $1.59, poš. $2.80 — 3 lb. poštou $6.70.

Kmín z Holandska, cena stejná jako za mák.

Karlovarské oplatky, plechovka $2.65, poš. $4.50 (dvě poš. $7.75).

Evropské teploměry, kus $3.50, poš. $4.20.

Nový seznam BYLIN, ČAJŮ a KOŘENÍ zašleme zdarma.

Největší nákupní středisko československého zboží v Americe

*

Zákazníky v Illinois upozorňujeme, aby na každý $1.00 zaslali o 5¢ více na státní daň.

F. PANCNER.

Importér a zástupce Tuzexu

6514 W. Cermak Rd., Berwyn, Ill. 60402

telefon 484-3459

Největší výběr záclon, (draperií) do kuchyně, pokojů a ložnic; soubory do ložnic a koupelen

SKLAD HOTOVÝCH DEK A POLŠTÁŘŮ

z dacronu a z importovaného hutního peří

Máme 41-letou zkušenost. Vedeme jen zboží kvalitní, obsluhu u nás najdete odbornou. Zákazník náš pán.

NAVŠTIVTE NÁS!

ONDRUS & SON

6533 W. Cermak Rd.,
Berwyn, Illinois
Tel.: GU-4-1700

Simkmo na druhé straně ulice proti obchodu Pancner

Offering More Than 200 Charters to Europe in 1977

VISIT OUR OFFICE

Veškerá Tuzexová služba

CIHAK WORLD TRAVEL, INC.

6302 WEST CERMAK ROAD
BERWYN, ILL. 60402

Phones (312) 795-9050 — Chicago (312) 242-6110

tech již mnoho let, znám ostatní příbuzné jen z fotografií. Jsem tedy hrozně ráda, že aspoň tuto sestřenici jsem mohla poznat osobně. Máme si toho tolik povidat.. A rovněž mám zas příležitost jen česky mluvit. Sestřenice je velmi ráda, že nás rodiče naučili česky, poněvadž takhle si můžeme aspoň popovídat, nebot' ona anglicky neumí.

S mnoha pozdravy od nás a od maminky

Frances a Edward Zoubek a maminka Frances Kašpar

* * *

Vážení Zoubkovi a milá maminko Kašparová,

rád jsem Vám tu vzpomínku na Vašeho bratra a syna napsal a mám radost, že se mamince líbila. Někteří naši čtenáři to chtějí úplně "postaru", jiní moderně, jiní zase nevědí co a jak, a tak se snažíme uspokojit textově i grafickou úpravou tak trochu každého. Nechceme být úplně předpotovní ani v těch oznámkách, a když dbáme i v nich na správné české vyjádření a větnou vazbu, děláme to z lásky k té naší řeči, která je výrazově tak bohatá, a pak i z vděčnosti ke všem těm vlasteneckým učitelům a profesorům, kteří by se na nás musili z nebe mračit, kdybychom komolili to, co nám s takovou úctou tloukli do hlavy.

Pán Bůh zaplat', paní Kašparová, za dárek na tisk, pěkně si užijte návštěvu ze staré vlasti a gratuluji Vám, že jste svou dceru tak pěkně naučila česky.

Pěkně Vás pozdravuji.

Otec Vojtěch

MARTIN, OHIO:

Vážená redakce a milí čtenáři!

Je tomu asi týden, kdy byl v jste, milí čtenáři, ten dopis Jožky Konečného z Defiance, Ohio, v kterém psal o nemoci své manželky Františky. Když jste, milí čtenáři, ten ,dopis četli, už jeho manželka nebyla mezi živými. Pán Bůh ji povolal a ukončil její bolesti a její dlouholeté utrpení. Zemřela 8. července. Měla pohřeb za účasti mnoha rodin a přátel. Já jsem se pohřbu nezúčastnila a tak snad někdo jiný její pohřeb popiše.

Je to vždy bolestné, když někdo z rodiny navždy odejde, ale nedá se nic dělat, neb všichni musíme zemřít, tak jak to je v té písni, kterou tam u nás doma ti staří zpěváci vždy u domu zemřelého zpívávali, než přišel kněz, který ho měl pochovat.

Je-li tomu tak ještě dnes, to nevím. Píseň, kterou si ještě trochu pamatuji, je moc pravdivá. Jistě, vy starší, si ji pamatujete, a tak se pokusím napsat její slova:

Všichni musíme zemříti,
není žádné výmluvy,
věčně zde nemůžem býti,
smrt, ta nezná omluvy.

Každý, kdo se narodil,
má smrt hroznou za podíl,
musíš všechno zanechati
a pryč se odebrati.

Tato pravdivá píseň má velmi dojemnou a smutnou notu. Ještě, že my věřící křest'ané víme pro víru v Krista Pána, že náš pozemský život se smrtí nekončí, ale že je bránou věčnosti.

Františka Konečná, rozená Gazárková z Lideřovic na Moravě, žila po odjezdu svých rodičů do Ameriky u stařenky Matyášové do svých 16 let. Pak odjela do Ameriky za svými rodiči prostřednictvím mezinárodního Červeného kříže.

V tom čase jel do Ameriky i pan Karel Svoboda ze Vnorov, který žije ještě někde na Floridě. Náhodou cestoval taky do státu Ohio a to blízko města Hicksville, Ohio, kam Františka jela. Tak se aspoň Františka necitila tak opuštěná, jako kdyby cestovala sama.

Vám, důstojný pane Vojtěchu, zasílám zároveň šek na $15.00, abyste odsloužil mše svaté, jednu za Františku Konečnou, druhou za mého manžela Antonína Matyáše, to byl Františtin strýček a zemřel také v měsíci červenci před 9 lety, třetí za mého drahého syna Martina Matyáše, který padl v druhé světové válce.

Všem Vám hodně dobrého zdraví přeje

Marie Matyášová

* * *

Milá paní Mařenko Matyášová,

děkujeme Vám, že jste nám napsala o úmrtí naší staré čtenářky, a p. Konečnému vyslovujeme upřímnou soustrast křest'anským "Potěš Vás, Jožko, milosrdný Pán Bůh!" Sám pan Konečný je z té náhlé ztráty své manželky asi celý pryč, a na psaní nemá ani pomyšlení.

Jste hodná, že za zesnulou známou a dokonce vzdálenou příbuznou vzpomínáte připomínkou jejího pobytu u stařenky a pak její cesty do Ameriky s p. Karlem Svobodou ze Vnorov. Máte-li jeho adresu, pošlete nám ji laskavě a zkusíme mu poslat Hlas Národa, jestli v Americe úplně nezapomněl na to, jak Vnorovy, Kněždub i Lideřovice na Moravském Slovácku bývaly kdysi věrně katolické.

Mše za Vaše 3 drahé rád odsloužím. Alespoň jednu mši sv. vezmu na neděli, kdy máme u sv. Prokopa naše pravidelné české bohoslužby, a druhé dvě na všední den. Moc Vás pozdravuji a zase nám někdy něco napište, až budete mít čas a chut'. Třeba o tom, jak jste přijela do Ameriky Vy sama a jak jste tu pak začínala.

Srdečně Váš Otec Vojtěch

PŘI PRODEJI A KOUPI DOMU SVĚDOMITĚ A OCHOTNĚ VÁM PORADÍ

VIC TĚŠÍNSKÝ

Telefon: 749-4422

Jax Realty

6531 W. Cermak Rd., Berwyn

INVESTICE — PŮJČKY

Dlouhá léta zkušenost

BELLMORE, NEW YORK:

Vážená redakcia,

tak zas posielam preplatné $ 10.00 na pôl roku. Moja nemoc sa nezlepšila, ale Pán Boh mne dal dost' siely, aby som viedol našu vnučku Mary Louise ku oltáru pri sobáši dvanáctého júna. Ona si to sama žiadala, aby ju 90 ročný starček viedol k oltáru.

Jej otec zomrel, ked' jej bol asi rok, a za krátký čas sa jej narodil bratčiek Frank (ktorý je teraz v "College"). Nebolo to liahké, máma musela do roboty a tak sme sa odstiahovali z Bronxu sem a dieti sme vychovali. Najvätší zásluha patrí starenke Čerdelovej.

Vždy čakám na vaše noviny "Hlas Národa" a vel'mi rád je čitám. To čítanie je dobrá medicina pre moju nemoc a čas mi prejde.

Srdečný pozdrav pre celú redakciu a všetkým čítatelom.

Andrew Cederle

* * *

Náš milý stařečku,

s upřímným "zaplat' Pán Bůh" zároveň Vám blahopřejeme a celé Vaší rodině k té radostné události, kterou jste právě prožívali. Musilo to být opravdu dojemné, když jste vedl k oltáři svoji milou vnučku, zvláště pro ty, kteří znali těžký život Vaší dcery. Jak to vidíte, Pán Bůh nakonec vše pěkně urovnal. Vám hojnost zdraví (at' Vás ta nemoc moc netrápí), novomanželům hojnost Božího požehnání do nastávajících let společného života vyprošuje

Otec Vojtěch Vít

NEW WESTMINSTER, B.C., KANADA:

P.P.J.K.

Ctěná redakcia Hlasu Národa,

v dopise najdete Money Order na jeden rok, i když predplatné činí $16.00, posielam vám $20.00 amerických. Velmi ma teší, že mame dobrou náhradu za Katolík, kterou je Hlas Národa. Som už skoro za par mesiacu 78 ročny starec — Slovak; milujem svoju narodnost slovenskú a vlast československú. Nemislim, že sem pozadu s predplatnym, ale tiež niesom ani vpredu.

Všetko najlepšie vam želam a hodne toho zdravia a Božího požehnani.

Váš Andy Vitkay

* * *

Náš milý slovenský čtenáři,

jak vidíte, dnes se nám sešlo několik dopisů z Vašeho krásného Slovenska. Pěkně děkujeme za předplatné i za ten dárek navíc, který jsme přidali do tiskového fondu. Rovněž děkujeme za povzbudivá slova o našich novinách, věřte, že někdy je jich zapotřebí. Budete-li mít někdy kdy a chut', tak nám napište něco bud' tam od vás z Kanady, anebo ze Slovenska. Však Vy sám nejlépe víte, co krajany by zajímalo.

Těšíme se na Vaše řádky a pěkně Vás pozdravujeme.

Redakce Hlasu Národa

BERWYN, ILLINOIS:

Ctěná redakce,

zasílám peníze na roční předplatné Hlasu Národa. Hlas Národa se mi velmi líbí, je tam pěkné čtení.

Mnoho zdaru vám všem v redakci přeje

Mary Ondruš

* * *

Milá paní Ondrušová,

srdečné díky za předplatné a za milá slova. Bud'te hodně zdráva.

S pěkným pozdravem

Redakce Hlasu Národa

EL CAJON, CALIFORNIA:

Ctěná redakce Hlasu Národa,

posilám šek na $20.00 na Hlas Národa. 9. února jsem se dožila 94 let. Těším se každý týden na vaše noviny, to anglické mi číst nejde. Jestli vám dlužím víc, než vám posílám, tak mi to oznamte v novinách.

Se srdečným pozdravem

Františka Vaňourková

* * *

Milá naše čtenářko,

nejdříve naše nejúpřímnější blahopřání hojnosti zdraví a Božího požehnání do dalších let života. "Mnoga ljeta živjela." Zaplat' Pán Bůh za zaslané předplatné. Noviny máte zaplaceny. Vaše písmo je ještě opravdu pěkně rovné, podle něj by Vám nikdo ta léta nehádal.

Bud'te hodně zdráva a někdy si na nás vzpomeňte modlitbou.

Redakce Hlasu Národa

CEDAR VALLEY, ONTARIO, KANADA:

Vážená redakce,

posílám vám kanadských $20.00 na uhrazení předplatného Hlasu Národa na rok 1977. Čteme Hlas Národa s radostí a těší nás, že to děláte dobře.

Ant. Švigra s rodinou

* * *

Milá rodino Švigrová,

srdečné díky za předplatné a za uznání. Bud'te hodně zdrávi, pěkně vás všechny i na tu dálku pozdravujeme.

Redakce Hlasu Národa

OMAHA, NEBRASKA:

Reverend and Dear Father:

This delayed payment of January 1977 for subscription payment has prompted us to pay in advance for year 1978. Sorry for the delay — and grateful you haven't cancelled this most enjoyable weekly.

Sincerely

Dr. George Drdla

* * *

Vážený a milý pane doktore,

zaplat' Pán Bůh za předplatné a za Vaše laskavá slova uznání, která jsou nám zvláště milá, poněvadž víme, že byla psána s upřímností Vašeho šlechetného srdce.

Bud'te tak laskav a někdy se za nás pomodlete.

Váš v Kristu

Otec Vojtěch Vít

s redakcí Hlasu Národa

HLEDÁME

ZÁMEČNÍKY,

STROJNÍ ZÁMEČNÍKY, ZKUŠENÉ SVÁŘEČE, SOUSTRUŽNÍKY, FRÉZAŘE,

a třeba i začátečníky v obrábění kovů; pozorně snažívé rádi zaučíme.

Denní směna — Dobrý plat

Jižní strana Chicaga.

Volejte: 737-8000

Žádejte mluvit s "John".

ARTHRITIS-RHEUMA BOLESTI?

"Moje švagrová začala před časem užívat BOL-VEN tablety a ZDRAVI-TAMIN kapsle a pochvaluje si, jak zázračně jí pomáhají. Její strýc John Kuna z Chicaga užívá oboje už 20 let; táhne to již na 97. rok a cítí se tělesně znamenitě. Já je beru teď proti silným bolestem v kolenou." Mrs. A. Kutanský, Calif. — Nebo: ..."vaše MORAVIA koncentrované mazání je vskutku velmi účinné; pošlete mi více láhviček, některé budou pro přítelkyně. Moje kolena byla tak nemocná a tolik bolela, že jsem nemohla ani chodit. Teď opět dobře chodím díky MORAVIA mazání, které vskutku pomohlo velmi, velmi dobře!" — píše Mrs. B. Koláček, Seymour, Tex. — I vám pomohou tato účinná léčiva, když si o ně napíšete ještě dnes!

Napřed jsou ceny pomalou, třetí třídou poštovní, v závorkách rychlou poštou do 6ti dnů: ZDRAVI-TAMIN kapsle na krev a sílu na 5 týdnů užívání $4.20 ($4.40 rychlou), větší na 10 týdnů $7.30 ($7.50 rychlou). — Čtyřlék BOL-VEN tablety na 5 týdnů $3.20 ($3.40 rychle), 2 BOLVENY 200 tablet $6.40 ($6.80 rychle). — Koncentrovaný MORAVIA extrakt na 1 pintu linimentu, na bolesti hlavy, svalů, kloubů a lýtek $4.50 ($4.70 rychle), totéž na 1 kvart $7.50 ($7.70 rychle). — DANUBE pročist'ující tabletky bylin na 50 dnů $2.80 (rychle $3.00), na 3 měsíce $3.90 (rychle $4.10).

Přiložte cash (neztratí se), money order, check nebo na COD. — Také do Kanady, ale ne na COD a jen rychlou poštou!

LAGUNA — pětivitamínový krém s velkou dávkou pravého E-vitamínu, krášlící, suchou kůži navlhčující a rychle hojící krém pro dospělé, mladistvé i děti. Znamenitý na mnohé vady pleti, nemastný na den $4.00 rychlou poštou. — LAGUNA (Anti-wrinkle) krém neobvykle omlazující, výživný, lehce mastný a hluboce navlhčující noční krém, nová formule s velkým obsahem pravého vitamínu E a dvou jiných, s přírodními hormony na vrásky a různé nečistoty pleti, také $4.00 rychlou poštou. — Nejlepší výsledky používáním obou krémů. — Vystřihněte tuto oznámku a objednejte s důvěrou a se spokojeností ještě dnes!

Jsou obavy, že může přijít Flu. At' přijde cokoliv, radí se k zesílení obrany těla užívat pravidelně denně 1 Zdravi-tamin ráno a 1 večer.

EUROPEAN DRUGS, BŘET. JELÍNEK, PH.M., Dpt. 6, Box 927, LAGUNA BEACH, CAL. 92652

LETEM SVĚTEM

Chicago. — V pátek 15. července odpoledne město Chicago slavilo svatbu svého nového starosty, 54letého Michaela Bilandiče s jeho 34letou sekretářkou Heather Morganovou. Svatební obřady vykonal v katedrále Nejsvětějšího Jména sám chicagský arcibiskup kard. John P. Cody. V chlazené katedrále byly přítomny mnohé význačné osobnosti města Chicaga, zatím co venku před katedrálou se v 99-stupňovém horku potilo asi 1,000 prostých občanů a žurnalisté. V katedrále byla také přítomna paní Minnie Bilandičová, matka chicagského starosty, chorvátského původu, a členové rodiny zesnulého starosty Richarda Daleyho. Starosta Bilandič začal svůj svatební den jako obyčejně — pětimílovým ranním poklusem v parku McKinley.

• • •

Panmunjom. — Ve čtvrtek 14. července U.S. helikoptéra s posádkou čtyř vojáků omylem vnikla v blízkosti demarkační čáry do vzdušného prostoru Severní Korey a byla ihned sestřelena jejími komunistickými vojáky. Tři U.S. vojáci přitom přišli o život a jeden byl lehce zraněn. Když Spojené státy veřejně prohlásily, že toto porušení prostoru nebylo úmyslné, Severní Korea vydala Američanům živého vojáka Glenn Schwankeho z Wisconsinu, i mrtvoly sestřelených. Sestřelení této helikoptéry, která v čase míru nevědomky porušila severokorejský vzdušný prostor, je nutno považovat za nový důkaz komunistického barbarství. Snad ještě většího barbarství se dopustili bulharští komunisté, kteří sestřelili belgické letadlo Sabenu, jež rovněž bez viny porušilo bulharský vzdušný prostor, a pak vojáci Israele, kteří před několika lety sestřelili arabské civilní letadlo, které omylem proniklo nad Sinajský poloostrov. V obou případech ztratilo život více než sto lidí. — Severní Korea nyní odmítla vrátit Američanům sestřelenou helikoptéru, protože prý byla zničena a mohlo by ji být použito pro protikomunistickou propagandu.

• • •

New York. — Následkem úderu blesku do ústředního transformátoru elektrického vedení celé město New York bylo minulou neděli v noci a v pondělí — po celých 24 hodin bez elektrického proudu. Průmyslová a obchodní činnost ve městě byla přerušena, podzemní dráha nejezdila, nefungovaly lednička, ani osobní zdviže, ani chladící zařízení, ani přístroje v nemocnicích, a v černošských a jiných menšinových čtvrtích lupiči ihned začali vykrádat obchody, jakmile město bylo ponořeno do tmy. Policie nezakročovala, protože nestačila na zvládnutí situace. Zodpovědné autority daly ujištění, že budou podniknuta — podle evropského vzoru — účinná opatření, aby přerušení dodávek proudu v takovém měřítku se už neopakovalo. V roce 1965 byl po dobu 13 hodin zbaven elektrického proudu celý severovýchod Spojených států. — Andrew Young, černoch, velvyslanec Spojených států u Organizace spojených národů, omluvil loupení černochů v obchodech prohlášením, že prý jednali "z hladu". Přes tři tisíce zlodějů bylo nakonec policií pochytáno a zajištěno.

Hospodářské ztráty za těchto 24 tragických hodin se odhadují na jeden bilion dolarů, nehledě na úplný zánik mnoha maloobchodníků, kteří všechno ztratili.

• • •

Brusel. — V Eritrei, nejsevernější provincii Habeše, dvě guerilové organizace, marxistická "Eritrean People Liberation Front", mající asi 30,000 guerilů, a "Eritrean Liberation Front", bojující proti habešské armádě, ve snaze získat nezávislost své země, bývalé italské kolonie, která byla po druhé světové válce připojena k Habeši, aniž kdo bral ohled na přání jejího obyvatelstva. Nyní se prý rebelové zmocnili tamního města Keren, při čemž zajali 1,500 habešských vojáků. Zprávu o tom přinesly belgické noviny "Le Soir".

• • •

Medellin. — V severní Kolumbii došlo v uhelném dole k velkému neštěstí. Výbuchem plynu metanu tam přišlo o život až 135 horníků; 90 mrtvol už bylo vyneseno na povrch.

• • •

Washington. — Panama prý požaduje, aby Spojené státy jí zaplatily 5 bilionů dolarů za novou kanálovou smlouvu, podle které by si Spojené státy podržely kontrolu nad kanálem až do roku 2000. Kromě toho by Spojené státy ještě měly platit Panamě dalších 150 až 200 milionů dolarů ročně za užívání kanálu. Carterova vláda považuje tyto požadavky za nepřijatelné, a U.S. senát by pravděpodobně kvůli těmto podmínkám odmítl schválit novou smlouvu. Podle nynější kanálové smlouvy Spojené státy platí Panamě za užívání kanálu pouze 2.3 milionu dolarů ročně a prý by byly ochotny zvýšit tento obnos na 30 až 50 milionů dolarů ročně. Panamský levicový diktátor gen. Omar Torrijos žádá, aby Spojené státy ihned po uzavření nové smlouvy zaplatily Panamě jako zálohu jeden bilion dolarů.

• • •

Káhyra. — Podle prohlášení egyptského presidenta Anwara Sadata Sověti zrušili všechny vojenské smlouvy s Egyptem a žádali uzavření "nové politické smlouvy", která by se stala základem nových vztahů mezi oběma zeměmi. Moskva prý sleduje vůči Egyptu "politiku tvrdé linky", a egyptskému ministru zahraničí se minulý měsíc nepodařilo v Moskvě zlepšit vztahy mezi oběma zeměmi. V lednu 1976 Sadat zrušil smlouvu o přátelské spolupráci s Moskvou a v listopadu téhož roku ji pak odmítl obnovit, ačkoliv sovětský ministr zahraničí Andrej Gromyko o to žádal. Následkem napjaté situace mezi oběma zeměmi Sověti odmítli nahradit Egyptu zbraně, ztracené ve válce v roce 1973. Sověti prý také nedávno žádali od Egypta, téměř jako ultimatum, aby je nevylučoval z mírových snah na Blízkém východě, a také dali Egyptu na vědomí, že ve sporu mezi Súdánem a Habeší jsou prý stoprocentně na straně Habeše.

• • •

Tel Aviv. — Izraelské vládní kruhy se začínají znepokojovat nad tím, že příliš mnozí občané Izraele, zejména ti nejschopnější, jsou unavení spartánským životem ve své zemi, nespokojení s vysokou inflací, a zneklidnění stálou možností nové války. Proto se opět snaží o vystěhování do ciziny za lepším životem. Už dnes žije podle odhadů v zahraničí 300 až 500 tisíc původně izraelských občanů — (více než 10 procent obyvatel země) — kteří se už nemíní vrátit zpět. Jsou obavy, že budou-li se z Izraele stejným tempem vystěhovávat do ciziny nejschopnější lidé, nakonec by se mohly posvátné sionistické ideály zakladatelů Izraele neuskutečnit.

• • •

Washington. — Izraelský ministerský předseda Menahem Begin přijel do Spojených států na státní návštěvu; s presidentem Carterem začal jednat v úterý 19. července. Přinesl s sebou detailní plán své vlády pro mírové vyřešení arabsko-izraelského sporu, který zřejmě neuspokojí ani Araby ani U.S. vládu. Zdá se to být ale aspoň první začátek začátku k vyjednávání přímo s Araby.

• • •

Chicago. — V sobotu 16. července u příležitosti Dně porobených národů byl na State ulici konán obvyklý manifestační průvod, jehož se zúčastnili uprchlíci z komunistických zemí. Na četných nápisech bylo možno číst varovná slova o komunistickém nebezpečí, o porušování lidských práv v komunisty ujařmených zemích a o různých komunistických zločinech. Srbská skupina nesla velké fotografie redaktora Dragiši Kasikoviče a 9leté Ivanky Milosevičové, nedávno zavražděných v Chicagu Titovými agenty ve Spojených státech. Dr. Mihajlo Naumovič, šéfredaktor chicagského srbského časopisu Sloboda, jehož Kasikovič byl spoluredaktorem, prohlásil: "Dragiša Kasikovič je po ing. Kravčenkovi druhou obětí, zavražděnou komunisty ve Spojených státech, a Ivanka Milosevičová byla zabita proto, že znala vraha."

• • •

Chicago. — Protože modlitba a křesťanská morálka byly vyloučeny z amerických veřejných škol, nelze se divit tomu, že se stále více vzmáhá vandalství studentů, projevující se rozbitými okny a rozbitým nábytkem ve školách, popsanými a pomalovanými zdmi a zakládáním požárů. V okrese Cook vandalové způsobili vloni na budovách veřejných škol zbytečné škody ve výši 5 milionů dolarů. Za tento obnos by bylo možno najmout 450 učitelů s roční mzdou $11,000 nebo koupit elektronická kapesní počítadla pro všech 288,000 studentů vyšších škol. V Chicagu tyto škody činily 3.5 milionu dolarů. Přitom je ještě nutno mít na zřeteli, že každé vandalství není policii hlášeno, protože jsou obavy, že zodpovědnost za ně bude uvalena na správu školy a nikoliv na zlotřilé studenty. Rozbitých oken je však rok od roku méně, protože rozbité skleněné tabulky se nahrazují slídovými, které nelze tak snadno rozbít. Přitom se studentům stále vtlouká do hlavy, že prý žádné objektivně dobré či špatné skutky neexistují, že mravnost každého skutku si určuje každý sám podle svého hlediska, a tak at' se páni učitelé ničemu nediví . . .

• • •

Johannesburg. — Následkem zvýšení počtu teroristických přepadů v Jižní Africe v těchto posledních týdnech byli povoláni k činné službě i policisté v záloze. Jejich úkolem je objíždět 1,250 mil dlouhou hranici s Botswanou, Angolou, Mozambikem, Zambií a Swazilandem, aby se zabránilo pronikání černošských guerilů do Jižní Afriky. V posledním měsíci policie zatkla osm černochů, vytrénovaných v Angole v teroristických taktikách a vyzbrojených zbraněmi, výbušninami a granáty sovětské výroby. Podle vládních odhadů vloni v červnu za černošských bouří opustilo Jižní Afriku asi 2,000 černošských mladíků, jimž se pak v Tanzanii, v Mozambiku a v Angole dostalo výcviku v guerilové válce; nyní se tito mladí, nenávistí k bílým překypující guerilové budou pokoušet vrátit se do své země a provádět tam násilnické údery a přepady. Jihoafrická policie má asi 36,000 členů, z nichž polovina jsou černoši. — Finanční pozorovatelé říkají, že válka proti guerilům stojí rhodéskou vládu v Salisbury více než 200 milionů dolarů ročně, což činí více než 24 procent celého národního rozpočtu.

• • •

Rawalpindi. — Vojenský vládce Pakistánu gen. Zia ul-Haq řekl při tiskové konferenci, že sesazený ministerský předseda Zulfikar Ali Bhutto i ostatní internovaní političtí vůdci budou do dvou týdnů propuštěni na svobodu, aby si mohli připravit svou předvolební kampaň. Slíbil, že všeobecné volby do parlamentu se budou skutečně konat 6. října, a že den po oznámení jejich výsledků armáda odstoupí od vládní moci. Budou však soudně stíháni vládní úředníci, kteří za Bhuttova režimu zneužili své moci a dali své odpůrce vraždit.

• • •

Chicago. — Po letošní mimořádně tuhé zimě Chicago nyní zakouší nezvykle parné léto. Zatím co v posledních 30 letech Chicago mělo průměrně 21 dnů v roce teplotu vyšší než 90 stupňů F, letos ještě ani neuplynula třetina léta a už 25 dnů zde teplota stoupla nad 90 stupňů. V pátek 15. července vystoupila teplota na 99 stupňů; v ten den se ve městě spotřebovalo rekordní množství elektřiny, 13,831 tisíc kilowathodin, a to zejména na chlazení vzduchu. Odpoledne hodinová spotřeba vody obnášela rekordní výši 2.021 bilionů galonů.

• • •

Washington. — Z 56.2 milionu rodin, žijících ve Spojených státech, téměř 8 milionu — (neboli 14 procent) — mělo v roce 1975 příjem $25,000 nebo více; asi 17 milionů rodin — (30 procent) — mělo příjem od $15,000 do $25,000; 5.5 milionu rodin, které zároveň se svobodnými Američany představují 25.9 milionu osob — (čili 12 procent všech Američanů) — bylo chudých a vydělalo $5,500 nebo méně. Za chudou je podle nynějšího zákona považována čtyřčlenná rodina, jejíž roční příjem činí $5,500 nebo méně. V letech 1974—75 se následkem inflace a nezaměstnanosti zvýšil počet chudých Američanů o 10 procent. Střední rodinný příjem činil v roce 1975 $13,720; to znamená, že polovina amerických rodin měla vyšší příjem a polovina nižší než je tento obnos.

• • •

Chicago. — Na veřejných nižších školách v Chicagu se dosud nenechávalo propadat k vůli školním neúspěchům; student obdržel svůj diplom z osmé třídy, at' uměl číst, psát a počítat nebo ne, ovšem za předpokladu, že příliš často nechyběl ve škole. Tento diplom jej opravňoval ke studiu na vyšší škole, kterou pak "vychodil", aniž se naučil číst, psát či počítat. Nechyběl-li příliš často ve vyučování, obdržel za 4 roky diplom, který jej opravňoval ke studiu na universitě. Tak se stávalo, že část studentů, zapsaných řádně na universitu, neuměla ani řádně číst, ani psát, ani počítat, ale na universitu přijati být museli. Vrchní školní rada Chicaga se nyní rozhodla učinit těmto zlořádům energicky konec. Napříště obdrží diplom obecné školy pouze student, který si osvojí takovou znalost anglického jazyka, zejména v oboru čtení, která se při nejmenším rovná požadavkům sedmé obecné třídy. Znalosti angličtiny budou také zevrubně zkoumány u studentů na konci 3. a 6. třídy, a studenti, jichž znalosti budou příliš slabé, nebudou připuštěni do vyšší třídy. — (Konečně se někomu "rozsvítilo", ale až poté, když jeden černošský školní ředitel se odvážil prohlásit, že začne nechávat neschopné a líné žáčky propadávat.)

(Pokračování ze str. 1)

Nedožité sedmdesátiny prof. Jana Patočky

jeho vynikající překlad novely Jaroslava Durycha Boží duha, *Gottes Regenbogen* do němčiny. Patočka byl vynikajícím překladatelem z němčiny do češtiny, především Hegelových spisů, ale i z češtiny do němčiny. Jeho esejistické umění bylo stejně zaostřeno jak do oblasti filosofické, tak i literární, zde stačí uvést jeho studie: *Symbol země u Karla Hynka Máchy* či studie o Jaroslavu Durychovi, která se stala před jeho smrtí terčem útoků režimního tisku. Profesor Jiří Hájek v nekrologu napsal: »Pozorné přihlédnutí k Patočkovým projevům, které se zabývají otázkami dějin vůbec a speciálně dějin naší vlasti, jeho pečlivému vyhledávání kulturních a mravních hodnot, ukazuje, že každá historicky zjitřená chvíle jeho života, a bylo jich nemálo, ho vedla k pronikavému zamyšlení nad konkrétními ideovými zdroji, k nimž se lze vrátit a z nich čerpat podněty k řešení současných konfliktů. «

Jistě krásné rozloučení s člověkem, který svým mravním příkladem postavil se v historickém okamžiku do čela národa, aby bojoval za humanitu a demokratické ideály.

Epilogem života Jana Patočky je jeho závěť — v jejím závěru praví: »... lidé si opět uvědomují, že jsou věci pro které stojí za to trpět ... «

Město Mexiko pozvolna klesá do země

Ciudad de Mexico. — Tam, kde se dnes rozprostírá 12-milionové hlavní město Mexika, bylo před příchodem španělských dobyvatelů na začátku 16. století jezero s ostrovem, na němž uprostřed stálo hlavní město Azteků — Tenochtitlan. Španělé zbořili aztecké město, vysušili okolní jezero a postavili tam své město, s kostely a katedrálou, které jim mělo připomínat španělskou Barcelonu. Protože toto nové město bylo postaveno z těžkých kvádrů podle evropských metod na málo pevném podkladě, sestávajícím z trosek dřívějšího města a z hlíny, obsahující asi 85 procent vody, celé toto obrovské město, obklopené horami ze všech stran, se dnes pomalu, nerovnoměrně, ale jistě propadá do země. Průměrně klesne o 4 až 6 inčů ročně.

Tak například 400 let stará masivní mexická katedrála stojí zčásti na velmi měkkém podkladě, a proto jedna její strana je už o 7 stop 3 inče níže než druhá; podle mínění odborníků se do 20 let nevyhnutelně celá zbortí. Stejně je také nevyhnutelně odsouzena k zániku i slavná stará basilika Panny Marie Guadalupské, která má už velikou trhlinu právě v půli celé stavby. Nová basilika Panny Marie Guadalupské už byla postavena na železobetonovém základě. Některé městské ulice se následkem rušné dopravy naklánějí, protože jejich základy jsou nestejně pevné. Hlavní městský odvodný kanál, který byl dříve na úrovni ulic, je nyní někde až 18 stop nad rovinou města. Kdyby obrovské pumpy někdy náhodou nefungovaly 24 hodin denně, voda by brzo zatopila většinu města.

Město Mexiko leží 7,500 stop nad mořem; protože však je ze všech stran obklopeno horami, trpí stálou atmosférickou inversí, která způsobuje, že tam je bezvětrno a tamní vzduch je nedýchatelný; je prosycen kouřem, sazemi, nepříjemným zápachem a jedovatými chemikáliemi, vznikajícími při fotochemických reakcích moderního průmyslového velkoměsta. Jinak tam vládne ohlušující hřmot a ulice jsou přeplněny dopravními prostředky.

Každoročně se z venkova přestěhuje do hlavního města asi půl milionu Mexikánů v naději nalézt tam práci a snadnější život. V socialistickém Mexiku dosud neexistuje podpora v nezaměstnanosti. Město Mexiko je hospodářským střediskem země; je tam více než polovina všech továren celého Mexika, tamní obyvatelstvo vydělá 82 procent všech placených mezd, koná se tam 34 procent všeho obchodování v malém, je tam polovina všech telefonů, rádiových a televizních přijímačů, a také 18.000 taxíků a 400,000 soukromých aut. Už nyní tam žije každý šestý Mexikán z celkového počtu všech obyvatel země. Kolem roku 2000 by tam mělo žít na 30 milionů lidí, zatím co celá země bude mít při dnešním růstu mexického obyvatelstva 130 milionů obyvatel.

Ozývají se hlasy, že by bylo třeba utvořit v zemi další hospodářská a průmyslová střediska, která by k sobě přitahovala mexikánské obyvatelstvo. V samotném městě Mexiku pak bude nutno naléhavě provést některá neodkladná opatření k vyřešení jeho velmi závažných problémů, ale stát na to nemá peníze. Asi půl milionu obyvatel hlavního města nemá kde spát, část jich jí jen jednou za den, nebo jednou za dva dny, a celá třetina lidí nemá k disposici více než jeden dolar na den. Velkou dnešní nezaměstnanost tam nelze odstranit propadávání města do země nelze zamezit, a na nákladné čistění vzduchu není ani pomyšlení. O všech těchto problémech se sice mnoho mluví, avšak nikdo neví, co je potřeba konkrétně podniknout k jejich vyřešení. A tak by toto město mohla v budoucnu postihnout "Montezumova kletba" — že totiž celé zahyne.

Byl nalezen způsob regenerování žabích údů

Chicago. — Vědci byli odedávna upoutáni zjevem, že u některých živočichů, například u mloků, amputované údy znovu narůstají. U žab však amputované údy znovu přirozeně nenarůstají; podobně tomu je i u člověka. U ještěrky znovu narůstá useknutý ocas. Vědci už dávno vyslovili domněnku, že narůstají-li amputované údy u několika druhů živočichů jistě by také mohly narůstat u jiných druhů. Jen je potřeb nalézt k tomu vhodné cesty.

Australští a angličtí lékaři už dříve zjistili, že u dětí, mladších než 11 let, může znovu narůst amputovaná špička prstu, nesešije-li se a nechá-li se otevřená. Nyní vědci amer. university Purdue zjistili, že je možno regenerovat amputované údy žab, vede-li se pomocí slané vody k místu amputace elektrický proud; tím se povzbuzuje růst kůže, svalů, kostí i nervů nového údu. Předtím objevili, že u mloků se kolem místa amputovaného údu elektrické pole přirozeně 50krát zvýší, a je-li toto elektrické pole porušeno, nový úd nenaroste.

Tento objev může otevřít nové pole pro hojení ran člověka pomocí elektrického stimulování otevřených ran. Ve vzdálené budoucnosti se možná také objeví cesta, jak regenerovat amputované údy u dítěte. Aspoň teoreticky se tato věc zdá být možná.

Takto vypadala letos naše čs. krojovaná, orelská i civilní skupina s vlastní kapelou v průvodu třinácti národností po chicagské ústřední ulici "State Street". Průvod se už po 19 let v Chicagu pořádá na ukončení "Týdne porobených národů". (Rezoluce jeho komitétu najdete v angl. části H.N. na str. 16.)

Klub Domov z NSČK a Spolek sv. Vojtěcha z ČKJ

srdečně zvou na svůj tradiční společný

RODINNÝ PIKNIK,

pořádaný

v neděli 31. července v lesní reservaci "Ottawa Trail Woods" — Grove #4

(Harlem Ave. a 66. v Lyons, Illinois)

Začátek ve 12:00 hod. v poledne

- Speciality "piknikové kuchyně"
- Chlazené nápoje tuzemských i importovaných značek
- Volejbal — hudba — zpěv — závodivé dětské hry
- Přijďte všichni, kdo jste znaveni vedrem a chcete pookřát v přátelském ovzduší a v krásné Boží přírodě!

Místo našeho letošního piknику lehce najdete: pojedete po Harlem Ave. a na U.S. 66 (Joliet Rd.) zatočíte směrem na západ (tedy jedete-li po Harlem na jih zatáčíte doprava, jedete-li na sever zatáčíte doleva). Velmi brzo po zatáčce na jižní straně U.S. 66, jsou "Ottawa Trail Woods — Grove #4,", kde nás najdete.

SPORT

KOPANÁ VE SVĚTĚ

Kvalifikace pro MS 1978 v Argentině:

Austrálie—Hongkong 3:0
Brazilie—Peru 1:0

Tímto zápasem začal turnaj tří vítězů jihoamerické kvalifikace v kolumbijském městě Cali. Zápas byl průměrné úrovně, nedařilo se obranám obou mužstev. Peruánci toho však nedokázali využít, zatímco Brazilci jednou. V 52. min. byl autorem vítězného gólu Gil, který skóroval po dlouhém pasu záložníka Cereza. Peruánský brankář Quiroga nestačil už míč, který šel do rohu, vyrazit. Hra obou týmů nevynikala nad průměr, pochválit lze jen kapitána Brazilců Rivelina, který dobře dirigoval hru a má zásluhu na zisku obou bodů. Přihlíželo 55 tisíc diváků.

Nigérie—Pobřeží slonoviny 4:0

* * *

Prvním mistrem světa juniorů v kopané se stal tým SSSR. Ve finále hrál s Mexikem 2:2, po prodloužení byl stejný stav a na penalty vyhrál 9:8. Na třetím místě skončila Brazílie, když porazila Uruguay 4:0.

★

Interpohár

1. skupina

Vojvodina Novi Sad (Jugoslávie)—Halmstad BK (Švédsko) 3:0, Maccabi Jaffa (Izrael)—FC Amsterodam (Holandsko) 2:1.

1. Maccabi Jaffa	6:4	5
2. Vojvodina	6:4	2
3. Halmstad BK	2:5	2
4. FC Amsterodam	2:5	1

2. skupina

Standard Lutych (Belgie)—MSV Duisburg (NSR) 0:0, Maccabi Tel Aviv (Izrael)—Twente Enschede (Holandsko) 1:3.

1. Standard Lutych	2:0	3
2. MSV Duisburg	3:2	3
3. Twente Enschede	3:1	'2
4. Tel Aviv	3:8	0

3. skupina

Eintracht Frankfurt (NSR)—FC Curych (Švýcarsko) 4:1, **Wacker Innsbruck (Rakousko)—Inter Bratislava 1:3.** Jasné vítězství Interu po velmi dobrém výkonu nad letošním rakouským mistrem. Inter se představil jako technicky vyspělý celek s vynikajícími jednotlivci. O jeho vítězství nebylo v průběhu utkání žádných pochyb. Branky: Wezl — Petráš, Novotný, Bajza.

1. Inter Bratislava	10:3	5
2. Frankfurt	7:4	4
3. Innsbruck	2:4	1
4. FC Curych	1:9	0

4. skupina

Grasshoppers Curych (Švýcarsko)—Slavia Sofia (Bulharsko) 1:4, Hamburger SV (NSR)—Malmö FF (Švédsko) 2:2.

1. Malmo FF	11:3	6
2. Slavia Sofia	7:4	4
3. Gr. Curych	2:5	1
4. Hamburger SV	2:10	1

5. skupina

Young Boys Bern (Švýcarsko)—Landskrona (Švédsko) 4:0, **Slavia Praha—Legia Varšava 1:1.** Bojovný, nervózní a tvrdý zápas skončil nakonec zaslouženou remízou. Varšava hrála typicky tvrdou polskou kopanou s rychlým startem na míč. Slavia byla techničtější, v útoku se však neprosadila. Rozhodčí ukázal pět žlutých karet polským hráčům, dvě slávistům a po ošklivém faulu vyloučil hostům Jagiella. Branky: P Herda — Nowak.

1. Slavia Praha	11:4	5
2. LegiaVaršava	2:1	3
3. Y. B. Bern	4:5	2
4. Landskrona	3:10	0

6. skupina

Glazer AK (Rakousko)—Frem Kodaň (Dánsko) 0:2, NK Rijeka (Jugoslávie)—Ruch Chorzów (Polsko) 0:1.

1. Frem Kodaň	7:2	5
2. Ruch Chorzów	6:3	4
3. NK Rijeka	5:3	3
4. Grazer AK	0:10	0

7. skupina

Zaglebie Sosnowiec (Polsko)—Linzer ASK (Rakousko) 3:0, **Lillestrőm SK (Norsko)Jednota Trenčín 2:3.** Fotbalisté Trenčína získali cenné dva body na stadiónu Arasen v předměstí Osla. Největší zásluhu na vítězství Trenčína má Kovács, autor hattricku. Lillestrom vedl brankami norských reprezentačních útočníků Lunda a Hamera. Tempo zápasu v druhé půli pokleslo, protože se hrálo za třicetistupňového vedra.

1. Sosnowiec	7:0	6
2. Trenčín	7:4	4
3. Linzer ASK	2:8	2
4. Lillestrom	3:7	0

8. skupina

Admira Vídeň (Rakousko)—B 1903 Kodaň (Dánsko) 1:1. **Slovan Bratislava—Hertha BSC Berlín (NSR) 2:1.** Na Tehelném poli se utkala doposud neporažená mužstva. O vítězství Slovanu rozhodl druhý poločas, hlavně poslední čtvrthodina, kdy si vytvořil větší tlak, měl další brankové příležitosti, z kterých Gallis jednu proměnil a Pivarnik nastřelil tyč. Branky: Masný, Gallis — Grau.

1. Slov. Bratislava	10:3	6
2. Hertha BSC Berlín	3:2	4
3. B 1903 Kodaň	2:5	1
4. Admira Vídeň	2:7	1

9. skupina

Oesters Väjxo (Švédsko)—AAB Aalberg (Dánsko) 2:2, **Zbrojovka Brno—Austria Salcburk (Rakousko) 3:1.** Austria sestoupila z rakouské ligy, ale přijela kompletní. Ve 24. min. fauloval Hamřík F. Hodista, z nařízené penalty skóroval Schwarz. Na 1:1 vyrovnal Kroupa z trestného kopu. Až do 75. min. se hrálo slušně a oboustranně ohleduplně. Pešice zachytl dlouhý pas, proběhl a upravil skóre na 2:1. Rakušané ztratili nervy, začali faulovat a 6 min. před koncem brankář Rettensteiner hrubě fauloval domácího Janečku a byl vyloučen. V 87. min. dal třetí gól Pešice z penalty.

1. Oester Väjxo	7:5	4
2. Brno	7:6	4
3. Aalborg	4:5	2
4. Salcburg	3:5	2

10. skupina

KB Kodaň (Dánsko)—Sturm Graz (Rakousko) 2:1, Chenois Ženeva (Švýcarsko)—Pogoň Štětín (Polsko) 0:1.

1. KB Kodaň	4:3	4
2. Štětín	3:2	4
3. Sturm Graz	1:2	1
4. Ženeva	0:1	1

POK

„Paní Marino, tuhle přední vinu mi prosím Vás, přede lejte."

"Mileráda, ale proč? Vždyť Vám tolik sluší!"

"Naše sousedka má teď tentýž účes a manžel ji začíná zdravit..."

Gu.4-1118
MARINA'S
BEAUTY SALON
Home of the finest permanent waving
Visit Marina's new salon – formerly at 26th St & Hamlin.
6234 Cermak Rd., Berwyn, Ill.

Domácí český chléb, Moravské koláče, rohlíky, housky, dorty, tvarohový a makový závin, jablečný štrúdl a čajové pečivo.

● **MINARIK'S BAKERY**

Finest Czech Pastries and Cookies
We Specialize in Party and Wedding Cakes

5832 West Cermak Road, Cicero, Illinois 60650
OLympic 2-2854

Možno objednat telefonem; laskavá a rychlá obsluha česky i anglicky.

★

● ZPRÁVA ZE SPARTY A.B.A. CHICAGO

V sobotu 16. července porazila naše Sparta F.C. Fortunu Vídeň z Rakouska 1:0. Vítězný gól vstřelil Karel Fajkus 15. min. před koncem zápasu. Sparta byla po celý zápas lepším týmem, jen slabší střelba, dobrá obrana a výborný brankář hostí zabránily tomu, že nevyhrála větším poměrem.

V neděli 17. července hrála unavená Sparta první kolo Gov. Cupu s týmem Jets (černoši) na jejich hřišti a prohrála 1:0. Okincicasovi unikl jeden z útočníků soupeře a nádherný sprint zakončil brankou. Sparta postrádala dvě své největší opory K. Fajkuse a DiBernarda a na její hře to bylo znát. Hlavně v záloze chyběl K. Fajkus a tato řada byla největší slabinou Sparty. Nejlépe zahrál brankář Pospíšil a obrana. V útoku hrál snaživě Vlčanský. Sparta nastřelila dvakrát tyč Cribarim.

V sobotu 23. července hraje Sparta na turnaji v St. Joseph, Michigan, který vloni vyhrála jako staří páni Sparty.

POK

★

Náš sportovní zpravodaj PETR HORÁK hlásí:

STRACH EVROPANŮ O "JEJICH" SPORT

Brian Glanville je přední sportovní komentátor londýnských TIMESů. Nedávný odchod slavného Franze Beckenbauera z Bayernu Mnichov do týmu New York Cosmos jej přiměl, aby do amerického deníku THE WASHINGTON POST napsal úvahu o stěhování fotbalových hvězd z Evropy a Jižní Ameriky do Spojených států. Podle Glanvilla způsobil Beckenbauerův odchod za oceán evropské kopané traumatizující šok. Nikoli snad proto, že šlo o obchod ve výši několika milionů dolarů. Skutečnou příčinou byl fakt, že do Spojených států odešel prvně v historii hráč nejvyšších kvalit. Je pravda, že už před Beckenbauerem odešel do Spojených států například Pelé. Ten však již měl v té době kariéru špičkového hráče prakticky za sebou. Jiná hvězda kopané, Itai Giorgio Chinaglia, přišel do Spojených států víceméně z toho důvodu, že jeho manželka pochází ze státu New Jersey, a že už měl v době svého přestupu do New Yorku ve Spojených státech majetek. Slavný Angličan Best zase odešel do Spojených států v době, kdy jej každý evropský fotbalový manažér znal jako enfant' terrible anglické kopané. Beckenbauerův případ je ovšem zcela jiný. "Císař Franz", jak mu říkalo vděčné mnichovské obecenstvo, opustil bavorskou metropol v době, kdy podruhé dostal nejvyšší ocenění — trofej roku pro nejlepšího evropského fotbalistu. S Beckenbauerem stále počítal trenér Helmut Schön jako s dirigentem a kapitánem národního mužstva Německé spolkové republiky, jež bude příští rok obhajovat v Argentině titul mistra světa. A konečně trojnásobný vítěz Poháru mistrů evropských zemí, Bayern Mnichov, mohl potřebovat Beckenbauerovy služby ještě řadu let. Kapitáni západoněmecké kopané však dali i před mistrovstvím světa Beckenbauerovi zelenou k cestě za moře. Jak zdůraznili — neminili Beckenbauerovi bránit v jeho plánech, protože sportovní svět mu hodně dluží za mimořádný mnohaletý přínos německé a evropské kopané. Přirozeně, podstatnou roli hrály peníze. Za 4 a půl milionu dolaru sundal kopačky ze zdi už odpočívající Pelé, 3 miliony dolarů vyměnily své majitele v případě přestupu Beckenbauera. Evropa se však nyní začíná ptát, kdy tento trend skončí. Neznamená to, že bohatá Severoamerická liga socceru — jak se říká ve Spojených státech kopané — odsaje mladou a nejlepší krev evropského fotbalu? Bývalý reprezentant Walesu, Phil Woosnam, který je nyní vedoucím Severoamerické ligy NASL, dodal těmto obavám na intenzitě, když vyjádřil naději, že během několika let budou hrát všichni nejlepší hráči světa ve Spojených státech. Zdejší příznivci sportu v tom spatřují analogii s ledním hokejem, který hrají v předních mužstvech Spojených států převážně Kanaďané. Beckenbauer a jiný slavný Mnichovan, Gerd Müller, dostávali od svého klubu zhruba 200 tisíc dolarů ročně. Anglický útočník, Kevin Keegan, přestoupil do západoněmeckého Hamburku, protože v Liverpoolu dostával pouze 60 tisíc dolarů ročně. A tyto částky se ani nedají srovnat se sumami, jež dostanou sportovní hvězdy ve Spojených státech.

Zda bude Beckenbauer ve Spojených státech šťasten, je jiná otázka. Jeden anglický obránce, hrající v Severoamerické lize, tvrdí, že nebude. Beckenbauerova jemná míčová technika, jeho fotbalové myšlení, budou podle onoho anglického hráče ve Spojených státech ztraceny v hracím systému, který za evropským stále notně zaostává. Přesto, že amerických diváků na kopané rychle přibývá, jsou to většinou diváci, kteří dosud nemají pro špičkovou kopanou smysl, a jásají, když některý obránce odkopne míč až k pokutovému území soupeře, bez ohledu na to, že tam se jej zmocní hráči protivníka. Američtí diváci si s sebou do ochozů přinášejí návyky z amerického fotbalu, který se evropské kopané výrazně podobá snad jen tím názvem. Je faktem, že Beckenbauer je ve Spojených státech náhle jako Gulliver v říši Liliputánů. V do-

savadní úrovni americké kopané těžko nalezne uspokojení, jaké dával souboj s Holand'any nebo se Španěly. Přesto se však domníváme, že Beckenbauer ve Spojených státech nešťasten nebude. Za několik týdnů svého působení v týmu New York Cosmos se stal pro amerického příznivce sportu pojmem. Minulou neděli padl v Rutherfordu ve státě New Jersey rekord v počtu diváků ve Spojených státech na kopané. Na Beckenbauera v týmu Cosmos se na utkání s Tampou přišlo podívat přes 62 tisíc diváků. Pokladníci vybírají téměř dvojnásobek dosavadních příjmů z utkání. Beckenbauerova sláva se šíří nečekanou rychlostí, a americký fanoušek kupodivu ihned začal obdivovat Beckenbauerovy perfektní přihrávky i jeho geniální fotbalové myšlení. Beckenbauerovi spoluhráči pochopili stejně rychle kvality nové posily mužstva a Beckenbauerově způsobu hry se doslova zápas od zápasu stále lépe přizpůsobují . . . Když budeme uvedená fakta analyzovat, dojdeme nepochybně k závěru, že obavy některých Evropanů mohou být oprávněny. Američané, zvyklí na svůj fotbal, basketball, lehkou atletiku, baseball nebo golf se začínají o kopanou zajímat stále více. Přes svůj obrovský rozmach mezi americkou mládeží však kopaná zůstává neamerickým sportem. Současný univerzitní systém stále zvýhodňuje basketbalistu nebo hráče amerického fotballu před studentem, který umí hrát kopanou. A tak jsou obavy Evropanů zatím vskutku namístě. Ostatně jsou mezi nimi pamětníci někdejšího výprodeje britských trenérů na evropský kontinent, do Afriky i Azie, devalvace skandinávské kopané pro odchod špičkových hráčů do Itálie v padesátých letech, a experti se dobře pamatují i na rozhořčení lodivodů argentinské kopané když začal masový odliv špičkových hráčů do Španělska. Zatím se Evropa bude patrně muset bránit. Otázka je, jak dlouho a s jakým úspěchem . . .

* * *

POD ČAROU

Tým kopané New York Cosmos se po příchodu Franze Beckenbauera stává v Severoamerické lize téměř bezkonkurenčním celkem, jaký představují kupříkladu v hokeji hráči Montreal Canadiens. New York nyní porazil i druhé nejlepší mužstvo soutěže, Los Angeles Aztecs 5:2, dosáhl tak hranice jednoho sta bodů, a navíc mládne vedle technického Beckenbauera Pelé, který dal stejně jako týden předtím tři branky. Kopaná ve Spojených státech bude mít letos bezpochyby nejúspěšnější rok své historie. Uplynulý víkend byl na Severoamerické lize v kopané letošní dvoumiliontý divák.

* * *

REJE KRÁLOVNY SPORTU

V plném proudu je sezóna lehkých atletů. V Berlíně zaběhla Staroševová ze Sovětského svazu 400 metrů překážek v novém světovém rekordu 55 celých 74 setiny vteřiny. Shodou okolností jsme tento měsíc už přinesli zprávu o novém světovém rekordu Američana Mosese ve stejné disciplíně mužů. Dlužno podotknout, že překážkový běh na 400 metrů je v soutěžích žen mladou disciplínou, a dá se tedy předpokládat její další rychlý vývoj . . . V Haagu potvrdili tanzanijští běžci, že jsou sportovci nejvyšších kvalit, a že mají rovněž postaráno o nástupce za dosud známé hvězdy. V běhu na 5 kilometrů si odnesl prvenství málo známý Sulajman Nyambui, jehož čas 13 minut, 19 celých 95 setin vteřiny byl o 77 setin lepší času druhého běžce v cíli, mnohem známějšího krajana, Filberta Bayiho. Ze sportovního hlediska lze litovat, že tanzanijská vláda se loni spolu s jinými africkými státy rozhodla bojkotovat montrealskou olympiádu, protože především neúčast běžců Keně a Tanzánie úroveň soutěží ponědkud devalvovala . . . Z Gelsenkirchenu v Německé spolkové republice přišla zpráva o dalším skvělém úspěchu západoněmecké sprintérky, Annegred Richterové, která vyhrála běh na 100 metrů časem 11 celých tři setiny vteřiny a dosáhla tak 25. vítězství v letošní sezóně za sebou . . .

Když už jsme u lehké atletiky, uved'me i některé výsledky ze závodů ve Wilberforce ve státě Ohio. Odborník na první pohled zaznamená, že dosažené výkony odpovídají špičkové světové úrovni zhruba před patnácti, dvaceti lety. Dodejme, že tyto výsledky byly dosaženy na závodech amerických žákyň. 800 metrů zaběhla za 2 minuty a 11 vteřin čtrnáctiletá Jill Haworthová z Washingtonu. Její stejně stará kamarádka, Aileen O'Connorová, zaznamenala na 1.500 metrů čas 4 minuty 32 celé 8 desetin vteřiny. A Davidě Jacksonové, která zaběhla 1.500 metrů za 4 minuty, 40 celých, 9 desetin vteřiny, je teprve 10 let!

* * *

ANDRETTI ZÍSKÁVÁ RESPEKT

Velkou cenu Francie, která se započítává do mistrovství světa automobilů Formule jedna, vyhrál Američan Mario Andretti na Lotusu před Angličany Watsonem a Huntem. Rakušanu Laudovi stačilo 5. místo k tomu, že se ujal s 33. body vedení v celkové klasifikaci mistrovství o bod před Andrettim a Jihoafričanem Jody Scheckterem.

* * *

NAJEDNOU JE VŠECHNO JEDNO

V Evianu ve Francii se hraje semifinále šachového mistrovství světa mezi sovětským reprezentantem, Lvem Polugajevským, a bývalým sovětským reprezentantem, Viktorem Korčným, který nyní žije v exilu. Když jde o něco důležitého, hrají Sověti i s vlastním emigrantem . . .

* * *

JEDNO SPRÁVNÉ ROZHODNUTÍ

Země, jež se účastní tenisové soutěže o Davisův pohár, rozhodly na mimořádném zasedání v Londýně, že pokud jeden účastník Davisova poháru odmítne nastoupit proti druhému z politických důvodů, bude z této soutěže na jeden rok vyloučen. Zůstává rovněž v platnosti rozhodnutí, že Sovětský svaz se nesmí jeden rok zúčastnit soutěže o Davisův pohár, poněvadž odmítl nastoupit proti Chile.

* * *

POSTARU — A PŘITOM NEJVÝŠ

V Richmondu ve Spojených státech překonal 18letý sovětský student, Vladimír Jaščenko z ukrajinského Záporoží, naprosto nečekaně Stonesův světový rekord ve skoku vysokém výkonem 233 centimetry, a téměř úspěšně se pokoušel zdolat lat'ku ve výšce, o jakou se dosud nikdo nikdy nepokoušel — 235 centimetrů. Jaščenko přitom neskáče flopem, ale tradičním stradlem.

* * *

TENIS KRÁČÍ NAPŘÍČ SVĚTEM

Přední světoví tenisté po Wimbledonu příliš neodpočívají. Většina z nich se zúčastnila dalších mezinárodních turnajů, dotovaných slušnými finančními částkami. Mezinárodní mistrovství Švédska vyhrál v Baastadu Ital Barazzutti, který zdolal v rozhodujícím utkání Mad'ara Táróczyho 7:6, 6:7, 6:2. Ve dvouhře žen zvítězila ve finále Rumunka Mihaiová nad Američankou Struthersovou 6:4 a 6:4. Tenisové mistrovství Švýcarska v Gstaadu se stalo kořistí Američana Jeffa Borowiaka, který porazil ve finále Francouze Caujolla (Kožola) 2:6, 6:1, 6:3. Cestou do finále vyřadil Borowiak čs. reprezentanta, Tomáše Šmída, a Caujolle porazil favorizovaného čs. hráče, Jana Kodeše. V rozhodujícím utkání dvouhry žen podlehla Australanka Cawleyová své krajance Huntové 6:4, 5:7 a 1:6. V Austinu v Texasu bojovali Američané Harold Solomon a Dick Stockton o právo nastoupit v září proti Australanu Kenu Rosewallovi ve finále tak zvaného Turnaje šampiónů, v němž vítěz dostane 60 tisíc dolarů. Solomon byl úspěšnější a Stocktona porazil 6:4 a 6:4. V Newportu ve státě Rhode Island se hrál mezinárodní turnaj, nazvaný "Síň slávy". Ve finálovém boji dvou Američanů zvítězil Tim Gullikson nad Hankem Pfisterem 6:4, 6:4, 5:7 a 6:2. Ve finále čtyřhry zdolali Egypt'an El Shafei a Novozéland'an Brian Fairlie dvojčata Gulliksonovy ze Spojených států 6:7, 6:3 a 7:6 . . .

V San Diegu v Kalifornii nastoupila světová tenisová esa před téměř 15 tisíci diváky v takzvaném střetnutí amerického Východu se Západem. Není rozhodující, že nakonec vyhrál Východ 23:18. Diváky nadchla především vysoká úroveň předvedených střetnutí, hraných na jeden set. Švéd Borg doslova smetl z dvorce Rumuna Nastaseho 6:1 a Holand'anka Stoveová potvrdila, že její wimbledonská forma nebyla náhodná. Vrátila finálovou wimbledonskou porážku Angličance Wadeové v poměru 6:4. Ve čtyřhře zvítězila bývalá československá reprezentantka, Martina Navrátilová, spolu s Angličankou Barkerovou bez potíží nad Australankami Fromholtzovou a Reidovou. Američanka Chris Evertová pro chřipku nenastoupila.

* * *

NEMOC MU NEBYLA NIC PLATNÁ

V semifinálovém utkání mistrovství světa v šachu v Ženevě porazil Mad'ar Portisch Spasského ze Sovětského svazu a vede 2:1. V druhém semifinále v Evianu ve Francii prohrával sovětský reprezentant Polugajevskij s bývalým sovětským šachistou Korčnojem, který emigroval do Holandska, už 0:3. Polugajevskij pak oznámil, že je nemocen, a jeho čtvrtá partie s Korčnojem byla odložena. Polugajevskij v ní nakonec dokázal jen remizovat a tak emigrant Korčnoj dále vede o 3 body.

* * *

Brazilští hráči kopané zaznamenali důležité vítězství v kvalifikaci na světový šampionát. V Cali v Kolumbii porazili Peru 1:0.

Hráči kopané newyorského Cosmosu, v jejichž řadách jsou Beckenbauer a Pelé, prohráli nyní po sérii vítězných utkání čtyři zápasy za sebou, naposled v Seattlu s tamními Sounders 0:1. Nepomohla tedy zatím ani výměna trenéra Bradleyho Firmanim. Přes uvedené porážky jsou hráči Cosmosu stále bezpečně v čele své divize se 113 body.

* * *

MOTOKROS V NOVÉM SVĚTĚ

Motokros je v Evropě oblíbeným sportovním odvětvím už zhruba třicet let. Každý evropský obdivovatel rychlých kol zná jména Jaromíra Čížka, Belgičanů Dava Roberta a Rogera de Costera nebo Švéda Rolfa Tibblina. Terénní závody, později nazývané motokros, mají velké příznivce po celém starém kontinentě. Do Spojených států, v nichž se kupříkladu nečekaně neujala plochá dráha, přišla motokrosová horečka o téměř dvě desetiletí později. Nejprve nalezl motokros nadšené stoupence na Západě a Středomoří, nedávno získal nemalou popularitu i na Jihovýchodě Spojených států, například v Georgii. Terénní závody jsou americkému příznivci motorizmu, který se jinak tradičně soustřed'oval téměř výhradně na automobily, přece jen bližší než plochá dráha. Když má totiž někdo zájem o rychlá dvoukolová vozidla, je to především ze sportu; a terén je pro jízdu na motocyklu méně nudný než dálnice, když už stavitelé stadiónů nenalezli zalíbení v plochodrážních oválech. Velkou hřivnou přispěli k propagaci motokrosu ve Spojených státech také českoslovenští terénáři, Vlastimil Válek, Jiří Stodůlka a Zdeněk Velký. Dnes už by tu nalezli velkou konkurenci; protože když o něco projeví Američané zájem, tak to vezmou bez dlouhých odkladů důkladně do ruky. A tak třeba pouhou míli od svého bydliště mohu každý den sledovat trénink pěti- až patnáctiletých kluků, kteří na přizpůsobeném, poměrně těžkém terénu prohánějí své motocykly, upravené pro motokros a pro jejich věk. A motokrosových závodů je po Spojených státech pořádáno každý víkend několik, a zúčastňují se jich nejen senioři, ale v příslušných kategoriích také kluci, kteří budou mít před sebou ještě dlouhou povinnou školní docházku . . .

Motokrosové závody se ve Spojených státech nejezdí pouze ve skutečném terénu, ale také na umělých terénních drahách, stavěných příležitostně na různých stadiónech. Tato praxe je pražským divákům známá z velkého strahovského stadiónu, na němž se terénní motocyklové závody jezdily každý rok v květnu. Mladí američtí terénáři berou svou činnost velmi vážně. Závodí každý víkend, protože nejvíc zkušeností získá každý jezdec právě závoděním. Velmi tvrdě však také trénují, a to nejen v terénu na svých strojích, ale také v teplácích v přírodě nebo v tělocvičně. Mladý motokrosový závodník Steve Cauthen ze státu Georgia hovoří o tom, jak velkou roli hraje při závoděni forma, podmíněná fyzickou kondicí. Závodník musí podle jeho slov běhat denně nejméně čtyři kilometry, aby pak fyzicky zvládl dvacetiminutovou námahu v terénu v sedle motocyklu při závodě. Takové alespoň dvacetiminutové rozjížd'ky absolvuje jezdec v závodě dvě za sebou. Ke Cauthenovým slovům dodejme, že o to obdivuhodnější jsou na závodech výkony žen, jež nejsou ve Spojených státech v motokrosu výjimkou. 17letá Patricia Jacquesová z Kolumbie ve státě Jižní Karolína už závodí šest let. Za tu dobu už nashromáždila přes 35 trofejí. Přestože závodí v tradičně mužském sportovním odvětví a přestože nemíní ještě dlouho končit se závodní činností, nechce zisku nutné síly obětovat svou ženskost. Patricia Jacquesová říká, že nechce zajít tak daleko, aby se stala svalnatou ženou. Není ani v hnutí za zrovnoprávnění žen, a chce si uchovat svou ženskost. Nemíní si závoděním vydělávat na živobytí, ale nechce přitom ani zanechat závodní činnosti. Jak říká, její pocity jsou ted' ponědkud smíšené. Terénní závody pro ni ovšem zůstávají — benzinovým opojením.

REAL ESTATE
KUPUJETE DŮM?
PRODÁVÁTE DŮM?
Obrat'te se s důvěrou
na
JOE ZACHARDA
"TWIN CITY"
Realtors and Builders
7010 W. CERMAK RD.
BERWYN, ILL. 60402
MLS 788-8500

MEMORANDUM o situaci řeholních společenství v Československu

Redakční poznámka: Pro čtenáře, kteří se neobeznámili s obsahem článku "Charta 77 a zrušené řeholní řády v Československu" v min. č. H.N. (roč. 2, č. 29 ze 16. 7. 77, str. 1), anebo pro ty, kterým se bude zdát následující text Memoranda čs. řeholníků a řeholnic těžko srozumitelný, podáváme k jeho lepšímu porozumění tuto informaci: Memorandum dokazuje, že právně nebyly řehole a kláštery v Československu nikdy zrušeny, a proto se jejich zbývající členové dožadují na základě práva, Helsinské dohody a mezinárodních smluv o lidských základních právech, podepsaných vládou Československa, o skončení této diskriminace. (Viz zprávu v rubrice: Křesťané a církev ve světě na str. 13.)

Během roku 1950 byla provedena soustřeďovací akce řeholníků a přemístění řeholních sester. Tato akce neměla ani právní ani zákonný podklad. Tuto skutečnost uznal r. 1968 i Sekretariát pro věci církevní; ani dnes nelze tuto akci právně zdůvodnit.

Vracíme-li se dnes k tomuto faktu, prohlašujeme, že nám nejde o vrácení řeholního majetku, ale o zajištění práva na řeholní život a práva ve změněných podmínkách, řeholně žít v naší socialistické společnosti.

V informaci o postavení řádů a kongregací v ČSSR ze dne 14. 6. 1971 Ministerstvo kultury ČSSR uvádí: "Zákon č. 218/1949 Sb. zrušil svým §1. (Úprava postavení řádů) — všechny předpisy, které upravovaly právní poměry církví a náboženských společností. Toto všeobecné zrušovací ustanovení se nesporně dotklo též řádů a kongregací jako součásti církve katolického ritu... takže další existence řádů a kongregací byla pouze faktická. Tento stav trvá dosud, z čehož vyplývá, že řády a kongregace nemají z hlediska státního práva jako církevní instituce vlastní právní subjektivitu i když před rokem 1949 vznikaly třeba po právu.

Tato informace z roku 1950 je první a jediný pokus zdůvodnit zánik nároků na řeholní život v naší vlasti; není však přesvědčivá, ani právně průkazná.

Zrušovací klausule ruší toliko právní předpisy týkající se církví a nejmenuje řehole. Ke dni vydání zákona č. 218/49 Sb. neexistoval totiž žádný právní předpis, týkající se řeholních společností. Řády, kongregace, kláštery, řeholní ústavy a pod. vznikaly v minulosti v naší vlasti vydáním zakládací listiny nositelem nejvyšší státní moci v té které době. Úplně stejně vznikaly i jiné církevní instituce, jako biskupství, kapituly a farnosti a všechny ostatní církevní, dosud trvající právní subjekty. Citovaný § 14, zák. č. 218/49 Sb. se tedy nedotkl právní subjektivity žádné řeholní společnosti, protože tato nebyla závislá na žádném právním předpisu, který tento zákon rušil. Proto "Sekretariát pro církevní věci" neuvádí žádný určitý zákonný předpis, který by rušil řeholní společnosti.

Zákony, vládní nařízení i vyhlášky a praxe počítaly nepřetržitě od r. 1949 s právním trváním řeholí.

Zákon č. 218/49 v § 11 ruší patronát kostelů, chrámů a řeholních domů ve prospěch komunit. V § 1. se komunitám nařizuje pořídit soupis majetku jako jiným církevním složkám.

Vládní nař. č. 228/49 Sb. §2b zahrnuje do působnosti Státního úřadu církevního: ... řehole, kláštery i jejich hospodářské a finanční věci.

Vládní nař. č. 219/49 Sb. uvádí v § 2. a § 11. "řeholní duchovní a opaty"; tedy počítá i s existencí jejich řeholních komunit stejně jako je trvalá existence diecésních duchovních.

Vyhlášku č. 351/50 Úředního listu z 31. 5. 1950 jako dosud platnou cituje "Sekretariát pro církevní věci", když převádí správu majetkových podstat, které neslouží řeholním účelům, na Náboženský fond. A v § 2. stanoví, že výnos z těchto majetkových podstat má sloužit účelům římsko-katolické církve: "použije se jich zejména k úhradám osobních a věcných potřeb řádů a kongregací." Počítá tedy s Trváním právní subjektivity řádů a kongregací.

K podpoře tohoto stanoviska lze ještě uvést, že pro Slovenskou republiku v létě r. 1970 — (30. 7. 1970) — vydalo Ministerstvo "Směrnice k činnosti řeholních společností", kde dokonce upravuje právo dozoru nad majetkem řeholních společností.

Na tento právní stav navázala nepřetržitá právní praxe:

Z řady výnosů "Slovenského úradu pre veci církevné z roku 1950" uvádíme např. čj. 3393/50 z 25. 8. 1950, kde stojí psáno: "V novom prostredí môže rehola vykonávať svoje pôvodné poslanie a to pod Vašim vedením (reholná predstavená). Klášterná budova a majetok, ktorý opúšťate, zostává naďalej majetkom Vašej rehole." Počítá se tedy opět s trváním právní existence řeholí! V obdobných případech vydávalo podobná prohlášení i SÚC v Praze.

Totéž stanovisko zaujalo i Ministerstvo školství a kultury v Praze, dne 1. 7. 1960, když sděluje: "majetko-právní a existenční postavení kongregace se nezměnilo." (Podepsáno tehdejším vedoucím, Karlem Hrůzou.)

Nemovitý majetek řeholních společností převáděla ještě minulého roku (17. 12. 1976) "Náboženská matice" darovacími smlouvami v zastoupení jednotlivých řeholních společností na nové užívatele; z toho je jasné, že se právní existence řeholních společností stále uznává. Jinak by jejich majetek propadl státu ztrátou subjektivity už r. 1949.

Také gen. prokuratura v Praze, dne 29. 11. 1968 výslovně potvrdila, že ani zákon č. 218/49 Sb., ani žádný jiný zákon nezrušil v ČSSR právně řády a kongregace; že tedy existují právně dále, a že není překážky, aby v mezích platného právního řádu obnovily řádový život, anebo v něm pokračovaly.

Domníváme se, že závěry Helsinské konference, přijaté zejména z iniciativy socialistických států, i Mezinárodní pakty č. 120/76 Sb. (A a B) nás opravňují upozornit státní autority na rozpory mezi závazky, přijatými naší republikou, a mezi skutečným stavem, v němž dnes u nás řeholní společnosti jsou.

1. Řeholním osobám se u nás brání svobodně se sdružovat ke společnému životu a od 31. 3. 1971 přijímat dorost — sice bez písemného zákazu, ale přímými zásahy státních orgánů je to znemožňováno, což je v rozporu s čl. 1 a 22. Paktu A č. 120/76, který zaručuje právo na svobodu sdružovat se s jinými, společně s jinými projevovat svou víru a veřejně i soukromě provádět náboženské úkony a zachovávat obřady.

2. Řeholnicím se nepovoluje vysokoškolské, ani středně odborné studium, ač by tuto kvalifikaci ke své práci v ÚSP potřebovaly; řeholníkům se zase nepovoluje zakončit teologické studium doktorátem, ačkoliv č. 13 B uznává právo každého na vzdělání.

3. Téměř všude v ÚSP jsou řeholnice odstraňovány z vedoucích míst, ač mají pro tuto funkci plnou kvalifikaci, která nově ustanoveným silám chybí, a při tom čl. 7 (B Paktu) právně zaručuje stejnou příležitost pro všechny, při čemž nemají být jiná kritéria než délka zaměstnání a schopnosti.

4. V Charitních domovech mají řeholnice platy podstatně nižší než v ÚSP, a také jich je na počet pacientů povolováno méně než v ÚSP, ačkoliv čl. 7. (Paktu B) zaručuje spravedlivou mzdu a stejnou odměnu za práci stejné hodnoty bez jakéhokoliv rozlišování.

5. Některým řeholním osobám byla zrušena registrace kupní smlouvy rodinného domku; jiným byl vyvlastněn bytový objekt, pořízený členy řehole; dokonce byl svému účelu odňat i družstevní objekt, pořízený svépomocí členkami stavebního bytového družstva, což je v rozporu s čl. 11 (B Pakt), kde se uznává právo každého jednotlivce na přiměřenou životní úroveň, zahrnujíc v to hlavně byt.

6. Objekty, přidělované Katolickou charitou pro sestry-důchodkyně, jsou často v nevyhovujícím stavu a na kongregace se činí nátlak, aby si samy objekty vlastním nákladem zmodernisovaly a vhodně upravily, ačkoliv jejich bývalé ústavy byly po všech stránkách vyhovující a dnes jsou v nich státní sociální, zdravotní či školské ústavy a pod. Tyto ústavy byly proti znění Vyhlášky č. 351/50 Úředního listu "darovány" státu a nyní si sestry mají znovu ze svých úspor adaptovat jiné budovy, aby své důchodkyně měly kam umísťovat. Při tom však měl již citovaný "Náboženský fond" (Náboženská matice) poskytovat potřebnou úhradu z výnosů správy majetkových podstat řeholních společností.

7. Víc než jiným občanům se řeholním osobám stěžují cesty do ciziny a také jim je pro příslušnost k řeholnímu stavu nepřímo vykazován na stáří pobyt v Charitních domovech, ačkoliv čl. 12 (A Paktu) zaručuje právo svobody pohybu i volby místa pobytu.

8. V některých okresech jsou řeholní sestry tlačeny do důchodu, přemísťovány, nebo se s nimi rozvazuje pracovní poměr proti znění zákoníku práce, ačkoliv oba Pakty zakazují jakoukoliv diskriminaci.

9. Systémem státního dozoru nad církvemi se řeholním komunitám omezuje výběr kněží pro jejich duchovní potřeby, jako jsou duchovní cvičení, zpovídání sester, teologické přednášky a náboženský osvětové konference.

10. Zavedenou institucí "vedoucích ústavů" se kontroluje a omezuje styk řeholních sester s ostatními občany, ač by tuto funkci zastaly sestry samy jako předtím.

* * *

Protože naše státní Ústava dává občanům — v čl. 29 — právo, aby se obraceli na státní a zastupitelské sbory s podněty a návrhy, žádáme, abyste si prověřili výše uvedené skutečnosti, kterými je podstatně omezena občanská svoboda řeholních osob, a to už plných 27 let, bez právního podkladu a proti dnes platnému právnímu řádu. Proto žádáme potřebná vládní opatření k zamezení další diskriminace a k umožnění řeholního života, aby se řeholní osoby mohly uplatňovat v různých zaměstnáních a službách ku prospěchu naší společnosti při zachování svých řeholních závazků.

Řeholnice a řeholníci v Československu

Polsko: Polský primas, kard. Wyszynski kázal 2. května při mariánských oslavách asi 20 tisícům poutníků v Čenstochové. Zdůraznil, že stát má povinnost respektovat křesťanské a katolické hodnoty jako podstatnou část lidských a občanských práv. Mimo jiné řekl: "Máme nejen právo, nýbrž přímo povinnost žádat, aby v naší vlasti i věřící požívali všech práv. Našemu národu vtisklo jeho ráz Kristovo evangelium a proto v tomto ohledu o nic nežebráme. Evangelium přišlo do naší země mnohem dříve než jiné nauky a teorie, 90% národa se k němu hlásí a proto má též právo žádat, aby se jeho přesvědčení respektovalo. Boha, církev, její biskupy a kněze mají mít v úctě jak ti, kteří náš národ řídí, tak i ti, kteří se od nich nechají vést. V Polsku není možná ateizace a laicizace. Lidská práva, která jsou dnes mezinárodně zaručena, mají svůj základ v evangeliu: "Kard. dále žádal i o skutečně národní školu, která by vychovávala mládež tak, jak si to přeje lid a ne tak, jak by to chtělo některé ministerstvo, nebo některý referent, či úředník. Ti stojí ve službách výchovy národa, nesmí si osvojovat právo být diktátory této výchovy.

(Panečku, to je čisté víno! A víte, proč si může kardinál Wyszynski dovolit tak čisté víno komunistům nalévat? Protože se Poláci za svou víru dovedou prát. Kvalitně nejsou Poláci lepšími katolíky než naši lidé, ale svou víru považují za nedotknutelnou. Tu si brát nedají, jsou ochotni za ni též něco obětovat a mají v ní nejjistější oporu proti cizí ideologii a sovětskému násilí. — Vím, že naše národní historie byla jiná, ale myslíme-li to s pomocí našim drahým doma k větší svobodě upřímně, nezbývá nám, než v základních věcech svorně spolupracovat. — Pozn. red.)

Polsko: V neděli letošního 15. května se zúčastnilo na 50 tisíc věřících vysvěcení prvního katolického kostela, vystavěného v průmyslovém středisku Nowa Huta u Krakova. Obřady vykonal krakovský arcibiskup kard. Wojtyla. Stavba a předběžné žádosti o její povolení trvaly 17 let. Na výlohy přispěli věřící z mnoha zemí, hlavně z Rakouska, USA a Záp. Německa. Dostavily se i četné zahraniční delegace. Podle prohlášení kard. Wojtyly tato událost dokazuje, že Nowa Huta není už městem bez Boha a podotkl, že dějiny člověka nelze posuzovat jen podle hospodářských měřítek výroby a spotřeby. Zdůraznil též, že není možné porušovat svobodné vyznávání víry a vyjádřil naději, že příklad tohoto chrámu, pokud jde o průtahy s jeho stavbou, se nebude opakovat tam, kde je zapotřebí nových kostelů. Během obřadů byly též přeneseny některé ostatky sv. Stanislava z krakovské katedrály. Kard. Wyszynski, který se tehdy zotavoval po operaci, nebyl přítomen, ale zaslal pozdravné poselství.

Švýcarsko: Švýcarská tisko-

KŘESŤANÉ A CÍRKEV VE SVĚTĚ

vá agentura Kipa z 19. 5. uvádí, že představení mužských a ženských řádů a kongregací v ČSR protestují proti hrozící faktické likvidaci řeholního života. Podrobně dokumentované memorandum zaslali biskupům a ordinářům, které žádají, aby se jich zastali u státních úřadů. Memorandum jasně dokazuje, že diskriminace řeholních osob je v přímém rozporu s mezinárodními smlouvami, které Československo podepsalo jako člen OSN i se závěrečným aktem v Helsinkách. A protože čs. vláda prohlásila články těchto smluv za státní zákon, je postup státních úřadů proti řeholím a jejich členům nezákonný. Řeholníkům nejde o navrácení zabaveného majetku — to zdůrazňuje memorandum výslovně — nýbrž o možnost realisovat charisma svého povolání i ve stávajících podmínkách společenských. Poukazují na skutečnost, že jiné socialistické země rozřešily tento problém spravedlivě a humánně (Polsko, Jugoslávie, Maďarsko a Východní Německo). Memorandum pak uvádí nejvážnější případy diskriminace, jež odporují různým přijatým závazkům z mezinárodních smluv. (Viz "Memorandum" na str. 3.)

Řeholním osobám se brání sdružovat se ke společnému životu a přijímat dorost. Řeholnicím se nepovoluje vysokoškolské studium, ba ani středně odborné. Téměř ve všech ÚSP (ústavy starobní péče) jsou řeholnice odstraňovány z vedoucích míst. V charitních domovech mají řeholnice podstatně nižší platy, ač musí ošetřovat víc pacientů než v ÚSP. Některým řeholním osobám byla zrušena registrace kupní smlouvy rodinného domku, jiným byl vyvlastněn bytový objekt, pořízený členy řehole, dokonce byl zabaven i družstevní objekt, postavený svépomocí v rámci bytového družstva. Pro řeholnice-důchodkyně přiděluje katolická Charita často budovy v nevyhovujícím stavu, a na řeholní kongregace se činí nátlak, aby státní objekty zmodernisovaly vlastním nákladem, ačkoliv jejich bývalé ústavy byly po všech stránkách vyhovující.

Dále tito představení protestují, že se řeholním osobám stěžují cesty do ciziny více než jiným občanům. Přemísťování a pensionování řeholních osob v mnoha případech je v rozporu se zákoníkem práce. Řeholní komunity sester při ústavech ÚSP jsou prostřednictvím státního dozoru omezovány ve výběru exercitátorů, zpovědníků a spirituálů, jakož i ve styku s ostatními občany. A to všechno už trvá celých 27 let!

Československo: Deník l'Osservatore Romano přinesl 4. května zprávu, že hnutí "Charta 77" zaslalo pražským vládním úřadům v pořadí již 10. dokument, který obsahuje návrhy, jak rozumně a ústavně skoncovat se zbytečným napjatým stavem, projevujícím se na poli občanských práv a demokratických svobod. Jde o následující návrhy: 1. Skončit pomlouvačnou kampaň proti Chartě 77; 2. odvolat všechna nezákonná opatření proti osobám, které ji podepsaly; 3. znovu otisknout v dostatečném množství výtisků "Úřední list" s textem mezinárodních dohod o lidských právech; 4. respektovat ústavou zaručené petiční právo; 5. přepracovat a zmodernizovat trestní, občanský a pracovní zákoník tak, aby právní stav v Československu odpovídal uvedeným mezinárodním dohodám; 6. otevřená diskuse mezi občany — (ať již podepsali Chartu nebo ne) — a mezi představiteli státu a nikoliv jen dosavadní diskuse mezi občany a bezpečnostními orgány; 7. poskytovat Mezinárodnímu výboru pro lidská práva možnost kontrolovat případná porušování dvou zmíněných dohod; 8. zavést přiměřená opatření proti každému, kdo zneužívá své funkce ve státních a bezpečnostních orgánech, nebo v tisku — k psychologickému i fysickému vyhrožování těm občanům, kteří zastávají stanoviska zcela slučitelná s ústavou a zákony republiky.

Prof. Jiří Hájek, který je po smrti prof. dr. Patočky mluvčím hnutí "Charta 77", a který podepsal i tento nový dokument prohlásil: "Ve 4 měsících svého života byla "Charta 77" vystavena těžkým zkouškám, ale nebyla přemožena. Všechny důvody a argumenty, které uvedla, odolaly pomlouvačným útokům a odvetným opatřením. Pouze jedna osoba odvolala svůj podpis, ale byla nahrazena stovkami jiných." — Oficiálně se nyní ovšem v Československu o "Chartě 77" mlčí zvláště od doby, kdy zaměstnanci a dělníci velikých kovodělných podniků v Praze, na Kladně a v Ostravě odepřeli podepsat protestní akci proti Chartě 77, dokud nebudou obeznámeni s jejím obsahem.

Francie: Pařížský deník "Le Monde" 20. 5. přinesl článek o výzvě 200 předních osobností — a to jak protestantů, pravoslavných, katolíků, tak i židů a mohamedánů. Výzva je určena předsedovi francouzské biskupské konference Monsig. Etchegaray, předsedovi mezibiskupského pravoslavného komitétu monsig. Meletios, předsedovi francouzské protestantské federace pastoru Maury, velkorabínu Kaplanovi a velkému šejku Al-Azharu Abd El Halim Mahmud. Signatáři této výzvy žádají, aby se rozhodně zastali náboženské svobody, jež byla mimo jiné zaručena Helsinskou smlouvou, kterou podepsalo 35 států. Avšak navzdory slavnostní záruce existuje v mnoha zemích pronásledování a diskriminace věřících. Signatáři výzvy navrhují zřízení komise odborníků různých náboženství, jež by bděla nad respektováním náboženské svobody. — Adresáti této výzvy odpověděli: — "Nemyslíme, že by náboženská svoboda měla být odlučována od ostatních. Patří mezi ostatní základní svobody člověka. Otevřeně přiznáváme, že křesťanské církve, synagoga i starý Islám to vždy plně nechápaly. Je ale pravda, že dnes jsou věřící zbavováni svých občanských práv, vězněni, posíláni do vyhnanství, někdy i popravováni, či podrobováni nelidské léčbě v psychiatrických léčebnách jen proto, že věří v Boha, a že jejich víra je nutí zaujmout postoj, který je různými politickými režimy označován za protistátní činnost. Dnes se to děje v mnoha zemích Západu i Východu, na severu i jihu naší zeměkoule. Jsme ochotni stále rozhodněji vystupovat na obranu základních lidských práv po boku všech lidí dobré vůle.

V současné době pracují na tomto úkolu početné organisace v církvích i mimo ně. Žádáme tedy křesťany, aby v tom viděli a nacházeli způsob, jak osvědčit svou poslušnost Pánu, který vyzývá všechny lidi, aby se vzájemně ctili a chovali se k sobě jako bratři. Přejeme si také, aby všechny tyto organisace těsněji spolupracovaly, aby tím účinněji mohly působit na veřejné světové mínění k dosažení svého cíle: dodržování zásad všeobecné deklarace lidských práv ve všech zemích."

Kamerun, Afrika: Francouzský misionář P. Daniel Hava, z kongr. Oblátů Nep. P. Marie vystavěl poustevnu na vrcholku jedné hory asi 45 km od misijní stanice Djohong v diecési Garoua v severním Kamerunu. Hora s poustevnou je přesně na polovině cesty mezi oběma misijními stanicemi, kde P. Hava působí. Misionář se však nemíní uchýlit do samoty a opustit své věřící, nýbrž věnovat více času rozjímavé modlitbě, aby se tak zvýšila účinnost jeho apoštolského působení. Dodal, že v severním Kamerunu, kde je velký počet mohamedánů, je svědectví modlitby daleko účinnější než si lidé běžně myslí. P. Hava má naději, že se jeho poustevna "Proměnění Páně" stane místem, kam budou moci lidé přicházet se modlit a najít klid, který potřebujeme, abychom mohli naslouchat Pánu, který nás neúnavně volá.

Indie: Hlava tibetských buddhistů, Dalai Lama žije již od r. 1959 ve vyhnanství v Indii. Nedávno však místopředseda Stálého výboru komunistického čínského národního shromáždění, Ngapo Ngawang, který je rovněž tibetského původu, ho nepřímo pozval, aby se vrátil do rodného Tibetu, který je nyní připojen k Číně jako autonomní oblast. Dalai Lama ale pozvání odmítl. Ngapo Ngawang mluvil o situaci v Tibetu při jednom setkání s japonskými novináři v Pekingu a prohlásil: "Pokud jde o Dalai Lamu, který uprchl z Tibetu za revoluce v r. 1959 a o ty, kteří utekli spolu s ním, politika naší strany sleduje linii, podle níž jsou v zemi vítáni všichni vlastenci, bez rozdílu zda se již vrátili dříve, nebo se vrátí až později. Záleží na tom, vrátí-li se do vlasti s upřímnými úmysly. Postaví-li se po bok lidu, lid sám i vláda učiní všechno možné a nutné, aby se jim dobře vedlo.

Tibetský úřad v New Delhi ve své odpovědi na toto prohlášení sdělil, že centrální rudá vláda musí především odstranit všechno, co zavinilo neporozumění mezi čínským a tibetským lidem a obvinil Číňany že v Tibetu porušují lidská práva. Zůstává faktem, že od té doby, co Čína vojensky obsadila Tibet, 75.000 Tibeťanů uteklo do Indie.

Jaká je ale současná situace tibetského budhismu? Podle posledních zpráv došlých z Formosy, budhismus v Tibetu pomalu, ale jistě mizí. Rudí Číňané zabrali skoro všechny svatyně a přeměnili je buď v kasárna nebo ve skladiště zbraní. Posvátné budhistické knihy byly nelítostně spáleny, pagody vypleněny a cenné náboženské předměty ukradeny. Celá tato akce byla plánovitě provedena v r. 1966, za tzv. kulturní revoluce, vyhlášené Mao-tse-Tungem. Nyní jsou v celé zemi otevřeny pro věřící jen tři svatyně. Lamové a bonzové byli systematicky pozatýkáni a pak odsouzeni lidovým soudem k vězení, anebo byli posláni do pracovních táborů. Veřejné vyznávání budhismu bylo v rudé Číně zakázáno, třebaže lid si bonzů velmi vážil.

Charakteristickým rysem tibetského budhismu je naprosté respektování života, které se vztahuje dokonce i na zvířata, takže zakazuje Tibeťanům jíst jakékoli maso. Ještě r. 1959 bylo v Tibetě 2.300 klášterů s celkovým počtem asi 200.000 bonzů. Nyní ale už budhistické mnišství prakticky přestalo existovat. Komunisté považovali radikální čistku v jejich řadách za nezbytnou a ta již přinesla své ovoce. Nám, obyvatelům západní polokoule s "chladným, střízlivým" rozumem, se může zdát, že takovéto nesmyslné pověry nelze jinak vykořenit leč násilím, ale naší svobodné Americe a Kanadě naprosto nevadí rozličný způsob života Amišů či bogomilů, nepřekáží-li tím zákonné spravedlnosti a morálce. Nikdo je také neposílá do koncentračních táborů, nikdo je nevraždí ani nezesměšňuje, protože jejich náboženství a zvláštní způsob života nikomu nevadí.

Spíše by bylo záhodno poslat někam do slušných pracovních dílen všechny lenošné "bamy" z ulice, jako je chicagská Madison.

Indie: Koncem letošního května z Indie známá matka Terezie navštívila Itálii a ztrávila přitom tři dny v Miláně. Setkala se tam s mnoha lidmi a každému řekla něco milého a povzbudivého. Tak např. novicky z kongr. Misionářek Neposkvrněné Panny Marie upozornila: "Musíme se stále usmívat a všem přinášet radost. Kdo s radostí dává, více dává a Bůh miluje toho, kdo dává druhým s úsměvem na rtech. Je-li některá z vás plná radostí, již tím hlásá evangelium. Boží radost je naší největší silou. Proto chci, aby se moje sestry stále usmívaly. Poslala jsem domů některé kandidátky jen proto, že nebyly dosti veselé, neuměly se usmívat. Setkám-li se se sestrami, které jdou do práce, ale přitom se na celý svět kabonís, říkám jim: Vrať te se zpátky, jděte se vyspat a teprve pak se dostavte do práce. Jste příliš unavené." — Jedna ze sester se matky Terezie zeptala: Proč jsme vlastně někdy smutné? — a ta jí odpověděla: "Protože jsme plné sebe samých, svých starostí, a proto nás Bůh nemůže zaplnit svou radostí." — A když jí sestra namítla: Ale jak se toho zbavíme? — matka Terezie jí poradila: "Nechte to na Bohu. On ví, jak to má udělat!"

Když vyprávěla o Indiře Gandhi, prohlásila: "Byla to moje velká přítelkyně, když byla u moci. Jakmile však nařídila nucenou sterilizaci, napomenula jsem jí, že je to zločin, a že Bůh jistě zasáhne. Pak jsem ji potkala, když její strana prohrála volby a ona musela odstoupit. Pozvala jsem ji, aby se přišla se mnou tři dny modlit. Odvětila mi, že dosud není připravena, ale poprvé mě žádala, abych se já modlila za ni. Dnes už všichni zapomínají, kolik dobrého udělala Indira pro svou vlast. Ale takoví už jsou lidé: Když někdo padne, hned po něm začnou házet kamením.

Jeden novinář jí položil tuto otázku: "Vy vedete rozjímavý život, ale dnešní politické struktury jsou útlakové. Proč je nepomáháte změnit a tak připravovat lepší zítřek? Odpověděla mu: "Včerejšek už uplynul a zítřek teprve přijde. Mě zajímá jen dnešek, a když dnes vidím, jak lidé umírají, musím jim také dnes pomáhat. Neudělám-li to právě dnes, zemřou. Každý ubožák se podobá trpícímu Kristu, který mě žádá o pomoc. Jiného mě nic nezajímá, poněvadž budoucnost je v rukou Božích." — V autě jsme se jí otázali, jestli také poslala některé sestry do komunistických zemí. Odpověděla, že byly ve Vietnamu a v Kambodži, ale že je odtud vyhnali. Má již prý vládní povolení pro Jugoslávii a dokonce prý i pro Československo. Pak dodala. A teď se snažíme získat povolení pro sestry i do Číny. Pomáhá nám přitom předák komunistické strany v Indii, který je naším přítelem a zná v Číně jednu velmi vlivnou osobnost. Pro Boha není ostatně nic nemožného. Máme už 5 čínských sester, které pocházejí z čínských rodin v Indii a v Singapuru. Možná se jim podaří získat povolení čínské vlády a budou tam moci dělat totéž, co děláme všude jinde ve světě: Pomáhat odstraňovat bolest a smutek.

P. ALBERTI:

DON BOSKO

JEHO DOBA A DÍLO

(Pokračování z min. čísla)

Pověst světce, všude slovem a hlavně tiskem rozšířená, přiváděla k Donu Boskovi denně zástupy lidí, prosících o pomoc v záležitostech hmotných i duchovních. Každé ráno čekalo na Dona Boska aspoň dvacet, třicet lidí, toužících soukromě s ním promluvit. "Chci jej jen vidět, chci s ním rozprávět, poprosit o radu, vyjevit mu svou pochybnost, prosit o zázrak," říkali návštěvníci. Mladík přišel poradit se o svém povolání, matka vylévala své srdce nad marnotratným synem, věřitelé nosili své účty a chtěli peníze, jiný prosil, aby mu Don Bosko napsal žádost nebo odporučení. Přišlo k němu mnoho a mnoho chudých, svou bídu skrývajících, jimž bylo třeba rychle a nepozorovaně pomoci. Rozvadění manželé tam přicházeli, a Don Bosko musil trpělivě vyslechnout všechno od počátku, jak co se stalo, jak muž je krutý, jak žena je nedobrá. Přicházely duše malicherné a prosily o přímluvu, aby byla ukojena jejich ctižádost, jindy otvíraly mu srdce duše zoufalé, stojící až na pokraji propasti, duše těžce pokoušené a nešťastné. Často klepali na jeho dveře kněží, faráři a kaplani, prosili o výpomoc, o kázání, o triduum, aspoň o přítomnost při nějakém náboženském podniku v jejich farnosti, lidé jej tam chtěli mít, čekají na něho. Otec se přišel poradit, kam se synem, aby mu zajistil dobrou budoucnost. Přicházeli k Donu Boskovi nemocní, anebo zdraví přiváděli nevyléčitelně nemocné a prosili o uzdravení. Dost často ozvaly se pokojíkem Boskovým radostné výkřiky díků za zázrak, jenž se tam právě stal. Tak přinesli kdysi do pokojíku Boskova rodiče z Villafranchy svého synáčka, prosíce o uzdravení. Synek měl zkroucené nohy, chodit nemohl vůbec. Už se tak narodil. Don Bosko hošíka požehnal a pravil mu: "Důvěřuj, můj drahý, v Pannu Marii a natáhni nohu, která tě víc bolí." Chlapec napřed váhal, ale Don Bosko poroučel: "Neboj se, natáhni nohu, co můžeš." Chlapec natáhl napřed jednu nohu a potom i druhou. Rodiče jej pustili z rukou a chlapec běhal po pokoji. "Do hroma, on běhá, a jak!" zvolal otec. "Mluv slušněji," okřikla otce maminka, utírajíc si slzy radosti. A oba rodiče odcházeli od Dona Boska, blahoslavíce Pannu Marii Pomocnici, která modlitbu Boskovu vyslyšela.

Audience ty bývaly pro Dona Boska hroznou obtíží. Den jak den musil prosedět přes tři hodiny a vyposlouchávat stěžující si srdce lidská. "Ubozí lidé," říkával Don Bosko, "nesmím je odmítnout, musím vyslýchat jejich prosby. Přicházejí tolikrát tak z daleka. A jsou tak nešťastni! A vypravují o svých souženích tak dojemně a důvěrně! Tak trpělivě sedí hodiny v předpokoji, až na ně přijde řada. Je mou povinností je uspokojit, tou úlohou mě Pán Bůh pověřil."

"Ale Done Bosko, neznáte prostředku, abyste audience aspoň omezil?"

"Jak bych neznal?"

"A jaký?"

"Zahrát si na blázna nebo na hlupáka. Rozhlásilo by se ihned všude, že Don Bosko je pomaten, a předpokoj by se vyprázdnil. Ale to by nebylo hezké ani praktické, salesiánská kongregace potřebuje celého světa."

A Don Bosko neustal až do pozdního stáří se unavovat audiencemi, i když k poledni nemohl už ani mluvit a nevěděl někdy už ani, jak se říká, čí je. Jesuita P. Oreglia pravil, že trpělivé audience Boskovy dostačí za důkaz jeho heroických ctností.

Když zvonilo poledne, bývali lidé ještě u Don Boska. Vyslechl i poslední návštěvníky tak otcovsky a přívětivě, jako první. Žaludek se hlásil o své právo, hlava bolela, nohy byly ztrnulé od ustavičného sedění, ale přívětivý úsměv pohrával neustále na rtech světcových. Konečně po půl jedné propustil Don Bosko posledního klienta a šel do jídelny.

Když si Don Bosko naléval polévku, ostatní obyčejně už dojídali a chystali se k odchodu. U dveří číhalo hejno kluků, čekajících, až velební páni z jídelny odejdou. Pak se vlomili do jídelny a opanovali pole. Tato společnost bývala Donu Boskovi při jídle nejmilejší. Tázal se kluků na všelicos, odpovídal jim, kluci viseli mu na rtech, smáli se chvílemi na plné hrdlo, anebo hleděli tiše na Dona Boska, jak jí. Bože, to bychom byli doma dostali huby, abychom nehleděli do úst! Ale Don Bosko snášel trpělivě všecko, jen když kluci nehřešili. Řekl hochům sem tam nějaký příklad, anekdotu, upřímné slovo, a i při jídle byl duším svých svěřenců apoštolem.

O dvou hodinách zazvonilo. Ústav ztichl, hoši odběhli do školy a do dílen. Don Bosko odešel do kostelní oratoře. Do tří hodin ho nesměl nikdo rušit. Každý věděl už, že od dvou do tří se Don Bosko modlí za své dílo, za své přátele a dobrodince, za tolik duší, jež se odporoučely jeho modlitbě.

* * *

Zatím donesla pošta plno dopisů, a když Don Bosko se o třech hodinách vrátil do pokoje, viděl na stole haldy dopisů, na něž bylo třeba odpovídat. Kde nabrat jen chvilku klidu? Kdykoliv se vědělo, že Don Bosko je doma, neminulo ani čtvrt hodinky, aby někdo na dveře nezaklepal: některý spolupracovník, věřitel, dodavatel, dobrodinec, hoši a kdovíkdo. Don Bosko musil z domu utíkat. Zabalil si stoh dopisů, vzal papír a obálky a odešel, neprozradiv nikomu, kam. Zašel k některým přátelům, jednou tam a jindy jinam, aby ho nikdo nehledal a nenašel. Tam už věděli, proč přišel. Psací stůl býval už připraven, inkoust, pero, poštovní známky, vše bylo přichystáno, Don Bosko sedl a psal a psal.

Čtenáře jistě budou zajímat některé dopisy Boskovy. Salesiánovi, který trochu na Dona Boska, a možná i na vlastní duši pro práci zapomínal, napsal takto:

Můj drahý hochu,

dostal jsem od tebe několik dopisů, které mě vždy nesmírně potěšily. Piš mi častěji a neboj se, nenapíšeš-li mnoho. Vymlouváš se možná, že jsi prací zasypán. Vím to. Pro starost o duše jiných nezapomínej však starati se o duši svou. Nezanedbávej nikdy měsíční obnovy. Zde se daří vše dobře, závodíme s obry. Sotva nám trochu dozraje nový salesián, už se oň perou aspoň dva domy. Někdy jsou to však velmi křehké květinky, které vystavujeme ostrým větrům. Bůh ti, můj drahý hochu, žehnej! Budeš mi vždy drahý, jako panenka oka mého. Pracuj dobře. Odplata nás čeká kdysi na nebi. Tam nechť jsou zakotvena naše srdce, kde jsou pravé radosti. Modli se za mne, v hloubi srdce ti vždy oddaného...

Jiný salesián, povahy trochu uštěpačné a chování ochabujícího, dostal od Dona Boska takový dopis:

Můj drahý Sappo,

jednej tak, aby tvé jméno bylo možno odvodit od sapere (moudrým býti), a ne od zappare (kopati), a bude vše dopadat lépe. Dostal jsem od někoho o tobě zprávy. Přičiň se všemožně, aby byly zprávy o tobě vždy dobré, jako jindy. Práce a poslušnost ti přinesou štěstí. Bůh ti pomáhej, abys dával vždy dobrý příklad. Modli se za mne, jako já se modlím za tebe, a věř mi, že jsem tvůj nejoddanější...

Kanovníku Guiolovi, faráři u sv. Josefa v Marseilli, svému dávnému příteli, napsal Don Bosko tento list:

Předrahý pane faráři,

chápu váš nepokoj, týkající se ústavu Saint-Léon, v němž je nedostatek sil. Prosím však o trpělivost. Brzo přijdou pomáhat P. Bolognovi dva jiní kněží a klerik, jenž již čeká na vyšší kněžská svěcení. A pak vám slibuji ještě jiné poslat postupem času a podle potřeby. Pokud jest na mně, drahý pane faráři, považuji za povinnost, abych vašim přáním vyhověl. Ale považte, mám počátkem tohoto školního roku opatřit silami o patnáct domů víc než loni, uznáte mé rozpaky. Přesto chci vám poslat salesiánů, kolik si přejete, vždyť patříte mezi naše nejlepší přátele a dobrodince.

Nemohu odejet do Marseille, leč až koncem podzimku. Ostatně, co s P. Bolognou rozhodnete, bude jistě dobře rozhodnuto a já to podepíši oběma rukama. Vím, že bude potřebí přístavby domu, vždyť dům je velmi těsný, ale kde vzít peníze? Nemám nyní nic. Na rok, doufám, budu moci poslat ve prospěch marseillského domu 100.000 franků.

P. Bologna potřebuje možná co chvíle nějaký obnos. Buďte tak laskav a vyplaťte mu něco předem, několik tisíc franků. Oznamte mi vyplacenou sumu, brzo vám ji vrátím, leč byste nám chtěl peníze darovat. Byl zde u nás v Turíně abbé Roussel z Paříže. Chce založit ústav podle našeho vzoru a zajistit jeho trvání i po své smrti. Píši vám to proto, že milý abbé pojede do Paříže přes Marseille, navštíví tam náš ústav a chce i s vámi hovořit.

Jak vidíte, mluvím s vámi důvěrně jako s nejspolehlivějším přítelem, račte i vy mi důvěru mou oplácet. V čem mé názory schválíte nebo neschválíte, vynasnažím se vaší radou se řídit a rozhodnout se pro to, co se zdá býti k větší cti a chvále Boží.

Dobrotivý Bůh zachovej nás oba ve své milosti.

Jsem, drahý pane faráři, váš nejoddanější a vděčný služebník a přítel.

(Pokračování příště)

(Dokončení ze str. 4)

Andulkám k svátku

"zabijou Tě pro Ančičku, zakopají pod jedličku, tam Tě nechají!" — Ale Jeníček musí být hodný, na to hledí. Jednou na př. takový Jeníček — jakož u Erbena čteme v písni "Šenkýřka" nadepsané — přišel z klatovského kriminálu, kdež byl pro jakousi nesrovnalost se zákonem strávil "sedm let pod zemí", a zavítal ihned zas ku své Andulce, "šenkující víno", — a ona? Andulka? ona mu dala sice vyspat se za stolem, napít se vína, byla k němu přívětivá, ale pak mu řekla do očí: "Tvoje bejt nemůžu — není možná — není!" a tím písnička končí.

Taková je Ančička! Trochu arci prý líná, bývát' mezi ženci obyčejně "na koze", totiž na poli poslední, ale za to je při muzice hned prý zase první a "zatáčí" s Jankem kolo. A pro všechny ty krásné vlastnosti arci se mužští po ní zrovna bláznějí a je-li "ještě maličká", raději si na ni počkají, "až doroste". Nebot' "dokud je mladá, milovat se nedá" — ne a ne!

Zkrátka — Ančičky jsou chváleny ode všeho lidstva. Avšak já již přestávám na řečeném, a třeba by byla veškerá má slova uznáváním anenských ctností jistotným a naprosto neošemetným, předně nechci a nesmím Andulky velkými chválami vyslavovati a zvelebovati ještě dále. Sice se předce jen některá závistivá Háta nebo Truda, Mína nebo Rína podívá na mne úkosem tak, že budu vskutku musit utéci se o pomoc k svaté Anně. — "Uřkla-li tě panna — pomáhej ti svatá Anna!"

A jehom ještě připojuju ke všemu svému uctivému vinšování, aby jim Pánbůh ráčil dáti hodně jasný, pěkný a veselý den sváteční. Aby jim do toho času pražící červencové slunce nepopálilo veškeré růže až do poslední a neumořilo už v poupatech ty vonné, strakaté karafiátky, jimž se předce také "Andulinky" říká. Vůbec aby bylo kolem jasno po zemi i po lidech a ne tak pochmurno jako ted' a tak strašidelno do nejbližší budoucnosti.

Phone: 484-9798
PRAGUE SAUSAGE & DELICATESSEN
Home Made Sausages & Frozen Foods
Hickory Smoked Meats — Fresh Poultry
6312 W. Cermak Road BERWYN, Ill. 60402
Čerstvé domácí uzeniny; importované lahůdky.
Rádi Vás obslouží a na Vaši návštěvu se těší
Jan (John) a Jaroslava FOLTÝN

You may depend upon your doctor's orders being carried out when we compound your prescription.
Our double-check system guarantees accuracy.
THE REXALL DRUG STORE
RIEDL'S PRESCRIPTION PHARMACY
3156 W. 26th, Chicago
(JUST EAST OF KEDZIE)
Bishop 7-7550
ABDOMINAL SUPPORTS
For aches and pains try our RRR Rheumatic Relief
ELASTIC STOCKINGS
We have in stock the well-known medicinal products of VAVRA'S PHARMACY
Jedokaz — Všehochuť

VOICE OF THE NATION

★ TO BE A WOMEN IN A COMMUNIST COUNTRY

by
MÍLA PACHNEROVÁ

(Continued from last issue)

Those who elect to secure an apartment this way, furthermore, fear the growth, of their family and seldom dare to bring a child into this world. If the first child is followed by others, considerable problems arise because of space and inability to get additional accomodations. The family is virtually chained to its apartment, and there are cases where pregnant daughters and their husbands are confined to the rooms which originally were occupied by the newly married couple. So it happens that frequently young couples choose to live separately with their families.

All of this nightmarish game goes on under the very nose of the helpless "Apartment Office" burdened with thousands of applications for leases or sub-leases and having absolutely nothing to offer to satisfy the demands made upon it. Apartment seekers are allowed and even unoficially encouraged to find for themselves a family which might accomodate them with the space to which they are legally entitled.

In this process the family possessing the space can exchange with a tacit or written agreement of the "Apartment Office" that which it is willing to surrender to the applicant.

Such an arrangement sounds reasonable except for the fact that it can be realized in very few cases. More probable is the fact that those who would be willing to make such an arrangement are stymied by the conditions that through the multiple negotiations, which are going on at the same time, the apartments of either party to the original contract have already been promised to someone else. Such "two, three, or four exchange arrangements" may proceed to a stage when really any former accomodation planned cannot be realized.

When contacts for exchange are severed, the perspective of resuming the endless trips to the "Apartment Office" is often more a burden than a harassed person is able to cope with. If the seeker for the new apartment is an old person, he may feel that the last hope of securing a place to live is lost. What then remains for him to do. He goes to the famous Prague's park, the "Stromovka" and ends his life by suicide.

Some people cannot consider an exchange of living quarters at all. A friend of the writer, a university professor, still lives with his wife and two small daughters in his mother's small apartment originally intended for her alone. Sanitation in the form of a bathroom or toilet is missing. He takes occasional showers at the university facilities, his wife accepts a friend's invitation to use her bathroom, and their little girls get a daily rubdown, using an old china washbasin and water poured from a heavy china pitcher.

Taking care of children

Another problem which the Czechoslovak mother must face is how to take care of her, let's say, first grader, while she takes the baby early in the morning to the nursery school. She evidently cannot take both of them to their different schools and resolves the problem by tying the apartment key around the older child's neck to lock the house door as it goes out. Then she leaves hastily, hoping for the best for the older child's trip to and from school in the neighborhood.

If she still happens to be at work, when the older child returns, she has to seek a moment from work when she can call a neighbor and ask it to give the child shelter until she comes.

Attention, big brother is watching

Most managers of apartment buildings are either informers or members of the secret police. They are expected to know and to report who visits whom, who carries suspicious suit cases in or out, (a practice often associated with an escape from the country) who listens to "Radio Free Europe" or the "Voice of America" or who can be suspected of subversive work. Phones may be bugged or an unconspicious man may patrol the side-walk for several days, occasionally entering houses as well, to engage in a "general survey" or to peek into mail boxes. Nothing escapes the Party's vigilant eye, though sometimes its representatives may choose to pretend the opposite.

There is in fact an entire high-rise building in one of Prague's better quarters, incidentally named after Saint Pancrace, whose name is also used for a notorious prison. This building houses the "Research Institute for the Application of Computering Technics in Industry", but it in reality deals with all the in or out-going mail to and from western countries, xeroxing them, examining snap-shots, pocketing a few dollars sent by the none too rich old auntie from Nebraska to a niece in Prague, and filing every bit of pertinent information. The files are kept "sleeping" until something comes up to merit investigation or, if necessary, is staged against an individual. Then, as the saying does: "You better tell it now, as we anyway know all about you.

Traveling abroad

A Czechoslovak woman cannot look forward to a holiday abroad with her husband and children. If it is the West, she has in mind, she had better forget it, especially if her husband is an M.D. or a researcher worker, whose vacation to the West might mean a permanent stay abroad or escape. If in exceptional cases a trip to the West is granted, one child, or maybe all of them must remain in the country as hostages.

It is less difficult to take a trip to the so-called "Socialistic Bloc", to countries such as Hungary, Bulgaria, Poland, or Yugoslavia. These are arranged by governmental travel agencies only. Participants are under constant surveillance of secret police, acting as guides or interpretors. It is their duty to see that no one defects from the hotel, bus, or by the rear entrance of a post-office, in order to rush to a friendly embassy, or at least to a police station to ask for a political asylum. As a side remark, the author might say that crossing the Yugoslavian border to Italy in a small Skoda car was the manner by which she and her entire family entered the West.

(To be concluded in next issue)

Letter from our reader

NEW YORK:

Dear Editor,

I am writing about an order of Nuns which I hope to enter in the near future. I read your paper and hope you will print my letter.

They are the Sisters of our Lady of Charity who specialize in second careers of Women 18 to 48 and widows. They accept recruits with or without experience.

Any women reader who would like more informations can write to: **Sister Juliana, 3800 Howard Rd., Hamburg, N.Y. 14075.**

Sister would be happy to hear from any women reader.

Thank you very much.

Miss Mary Hite

RELIGIOUS RENAISSANCE IN THE U.S.S.R.

Youth Turns Toward Christianity

This new direction of the youth of sixteen to thirty began to take place right before our eyes. Having become a believer in 1965-66, I began to make the rounds of the various churches in Moscow. At the time it was more or less impossible to meet any young people in the churches except for the same few who came just out of curiosity. But in the following years the situation changed, so that it became commonplace to see young men and women in many Moscow churches each Sunday, taking part in the services and receiving Holy Communion. Around certain priests groups of a hundred or more young people have gathered. Father Dimitry Dudko who is known in the West has drawn himself in the past several years a group of young intelligentsia of several hundreds; and he is far from the exception. On such great feasts as Easter the churches are packed with young people, so much so, that the elderly are almost lost among them.

Although in this as in various other things Moscow sharply differs from other cities, especially in the provinces, nonetheless, this frequenting of the churches by the youth is not confined to the capital. At one time I worked in a small village church outside Moscow where every Sunday a good number of young people confessed and communicated. This impressed me the more in that they had little chance of understanding the meaning of their faith, for the clergy of that parish were frequently changed and were not at all concerned about the religious instruction of their flock, not to mention not being inspired by a missionary spirit.

In the course of these years groups of Orthodox youth were formed in other cities. I will speak only of those known personally to me, whose leaders, visited me in Moscow for religious literature. They came from Leningrad, Grodno (Byelorussia), Tomsk, Gorky, Odessa, Yaroslav, Vologda and more. A broader return of the youth to Orthodoxy is hindered by the lack of Orthodox churches and priests in many cities and by the inability of some of the clergy to work with the youth. For this reason the basic path of the return of the youth to religion is taking place through evangelism.

The Baptists and Pentecostals have been carrying on missionary work and their communities consisted of simple people, workers, peasants, craftsmen; now in these later years the youth of the intelligentsia have been drawn to them: students, engineers, artists. I got to know these communities very well in Moscow through friends who had been ordinary atheistic Soviet Komsomols, but who had converted and entered these groups. Especially the Pentecostal community is being revitalized by the influx of the youth of intelligentsia. Thanks to this the very psychological ideology of the sect is undergoing change, as the youth continues to be interested in theology, the Fathers of the Church (something inconceivable for traditional Pentecostalism), and is promoting contacts with similar youth groups of other churches, Orthodox and Catholic.

Traditional Lithuanian Catholicism is very strong. It enjoys the support of almost the whole population of Soviet Lithuania, youth included, **identified as it is with the struggle for national independence.** More surprising is to find a genuine spontaneous Russian Catholicism among the Russian intelligentsia, who for some reason or other can not identify with the Orthodox Church. Some of these go to Lithuania to join the Catholic Church there, while others seek other means of practising Catholicism in Soviet conditions. This is hardy a big movement, but it shows signs of growth as it develops around the Catholic hierarchy.

It must be noted that the confessional differences of youth turning to religion come quite by chance, determined by the possibilities of religious life in a particular city and the impression of the local church or of a heroic minister, or by the presence of a Baptist or Pentecostal community. These new converts, despite the

(Continued on Page 16)

Noworul Memorial Chapels
2658 S. Central Park Ave. **Telefon: 762-2233**
Chicago, Illinois 60623

RESOLUTIONS

from

CHICAGO CAPTIVE NATIONS

WEEK JULY 11—JULY 16, 1977

Whereas, the Senate and the House of Representatives have authorized the President of the United States of America to proclaim the third week of July as Captive Nations Week, and

Whereas, communist imperialism has already enslaved one third of mankind and is making further inroads in Asia, Southern Europe, Africa and Latin America, and

Whereas, the military strength of the Western Powers is declining relative to the strenght of the Soviet Union, making it harder to deal from a position of strength, and

Whereas, Western political and Business leaders, are making further concessions to the Soviets, concessions which only strengthen the power that oppresses tens of millions of Eastern European and Asian people, and which threatens all free countries, and

Whereas, the Soviet Union has failed to live up to the provisions of the Helsinki Conference concerning the basic human rights of individual and Religious Freedom and freedom of movement.

NOW, THEREFORE, BE IT RESOLVED, by the Chicago Captive Nations Week Committee, to urge the United States to assume real and moral leadership in dealing with these problems. We urge the United States to consider beforehand, the effect any of its agreements and policies with the Soviet Union may have on the oppressed people of Eastern Europe, Asia and Cuba. We remind the United States and the Western countries that, agreeing to the Soviet Union's illegal annexations and occupations would set a precedent for accepting international lawlessness.

BE IT FURTHER RESOLVED, that the restoration of the sacred rights of all nations based on principles of democracy, self-determination, and sovereignity within their respective boundries, must become the goal of Western and Soviet Policy. Only then will the world have a chance for a just and lasting peace. The United States is deceiving itself if it thinks it can bring peace to Europe as a partner of the Soviet Union while ignoring the wishes of the captive peoples of Europe.

BE IT FURTHER RESOLVED, that the United States maintain its strong stand on human rights at the Belgrade conference, dealing with the violations of the Helsinki Agreement as outlined in the House of Representatives, resolution No. 249 and Senate resolutions No. Con. 24.

BE IT FURTHER RESOLVED, that the United States stop selling equipment and technology to the Soviet Union, which enhances the ability of an oppressive Soviet Government to stay in power.

BE IT FURTHER RESOLVED, that the United States, build up its military power relative to the Soviet Union. The present decline in United States power, if it continues, could prove fatal to the United States.

BE IT FURTHER RESOLVED, that the United States abstains from giving diplomatic recognition to Cuba and aid its Communist government through trade.

BE IT FURTHER RESOLVED, that the United States continues its support of a Free Republic of China.

BE IT FURTHER RESOLVED, that this committee, once again urge the establishment of the permanent Captive Nations Committee (House Resolutions 211) and Freedom Academy, which is long overdue.

Vincent Samaskas, Lithuanian American Consul
Mick Zyznieuski, Bielarusian Representative
Ulana Celewych, Ukrainian C.N. Committee Representative
Alex Kaepp, United Estonian Organization in Illinois
Vlado Glavas, President United Croatian Front
Laszlo Mogorossy, President Hungarian Freedom Fighters Federation
Wilfried Kermbach, Friends of Germany
Dr. Mikulas Ferjencik, President Czechoslovak National Council of America
Julian Witkowski, Polish American Congress Representative
Dr. George M. Radoyevich, Serbian National Committee
Dr. Juan Paneque, Federation of Organizations of Cubans in Illinois
Ilmars Bergmanis, Chairman, United Latvian Associations of Chicago
Wayne C. Sit, Chairman, of the Chinese Community Center

Viktor Viksnins, Chairman
Captive Nations Committee

Who is Cardinal František Tomášek, Apostolic Administrator of Prague?

Cardinal František Tomášek is a son of Catholic Moravia, where he was born on June 30, 1899 at Studénka. His father, a teacher and director of the local school, died at the early age of forty, in the year 1906, and his widowed mother transferred the family to the city of Olomouc, in order that her six young children would have the possibility of continuing their studies.

In this city, František, the second-born, attended the secondary school from 1910 to 1918. After a brief period of military service, which ended very soon, with the termination of the World War, he entered the major seminary of his diocese.

Having been ordained priest in 1922 by Archbishop Antonín Cyril Stojan, the young priest was appointed to teach religion. This was to become the main interest of his apostolate.

In fact, after some years of experience in the lower middle schools at Olomouc-Pavlovice and at Telč, Father Tomášek was called in 1934 to the theological faculty of Olomouc as associate professor of Pedagogy and Cathechetics.

The Nazi occupation of Czechoslovakia made itself felt also in the cultural field. On the 17th of November 1939 all the universities in Moravia and Bohemia were closed, and he was able to resume his academic activity only after the liberation in 1945. In 1946 he qualified as a university lecturer and in the following year, by a decree of the President of the Republic, he was nominated extraordinary professor of Pedagogy and Catechetics, which he taught until the abolition of the faculty by the State in 1050. In that period, besides numerous articles and monographs regarding the formation of the young, Professor Tomášek published also his best-known work in Czechoslovakia, the **Catechism of the Catholic Religion,** of which 200,000 copies were printed.

On the 12th of October 1949, Pope Pius XII named him titular Bishop of Butus and Auxiliary of the Archdiocese of Olomouc. Archbishop Matocha conferred episcopal ordination on him on the following day, the 13th of October.

In 1950, after the closing of the theological faculty, the Government Office for the affairs of the Church admitted him to pastoral care, and the Ordinarist of his archdiocese appointed him vicar economus of the parish of Bohosudov.

After about three years of internment in the labour camp of Želiv, where he remained from the 23rd of July 1951 to the 29th of May 1954, Monsignor Tomášek became vicar economus of the parish of Moravská Hůzová, a small village in the province of Olomouc.

From there he set out as the only Czech bishop to attend the sessions of the Second Vatican Council at which he made five interventions.

On the 18th of February 1965, following upon the departure for Rome of the Archbishop of Prague, Cardinal Joseph Beran, Monsignor Tomášek was named Apostolic Administrator of Prague. There he put into effect, in as far as was possible, the reforms of the Council, especially the reform of the liturgy, since he was the president of the Czech Liturgical Commission. At Prague he also celebrated the millennium of the diocese in 1973.

At the present he is a Consultor of the S. Congregation for Catholic Education and a member of the Secretariat for the Union of Christians.

Titular Church: SS Vitalis, Valeria, Gervase and Protase.

(Continued from Page 15)

Religious renaissance

choice of varying religious forms, have much in common. The common experience of Soviet matherialistic and skeptical ideology behind the scenes, the common search in the spiritual sphere, the reading of the same books for a religious philosophy of life — all lead to a similar way of life based on the gospels in an aggressive atheistic society. There are cases of unconscious confessional syncretism when, for instance, a young man converted by Pentecostal preaching, asks Baptism of an Orthodox priest, but in a river or pond, and with this genuine Baptism he joins up with the Pentecostal group. One hears of Baptists who go to confession to an Orthodox priest, supposedly because only from him can they get absolution, and afterwards returning to their sect; or on the other hand of Orthodox youth who attend sectarian prayer meetings.

All this variety, together with a certain charismatic relaxation of the traditional forms of religious life, can be explained by the specific conditions of Soviet life in general and especially because conversion is usually not due to any specific religious structures or hierarchies. Youth found faith under the influence of the spirit of the times by mutual interaction rather than because of outside influences.

This religious process can hardly be compared with the charismatic movement of some years back in America, called the "Jesus Revolution," for the whole situation and conditions are different in the two countries. But in both cases there is a common note, a certain elemental universalism, independent of hierarchical structures or church action, which is charismatic in nature. — (M. Meerson-Aksenov in DIAKONIA, No. 1, 1976.).

★

Our 94th Year

A FRIENDLY SAVINGS INSTITUTION SERVING A GREAT COMMUNITY

Saving Is Convenient Here!

Every feature of our association is designed with safety, increased earnings and convenience for you in mind. For your convenience: a Save-by-Mail plan, easy-to-serve-you office facilities, fast service, free parking. Come in.

Member of Federal Home Loan Bank System

INSURED SAVINGS UP TO $40,000.00

by Federal Savings and Loan Insurance Corporation

SATISFYING FRIENDLY SERVICE

SECOND FEDERAL SAVINGS

Corner 26th and Pulaski
CHICAGO, ILLINOIS 60623
277-8500